

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

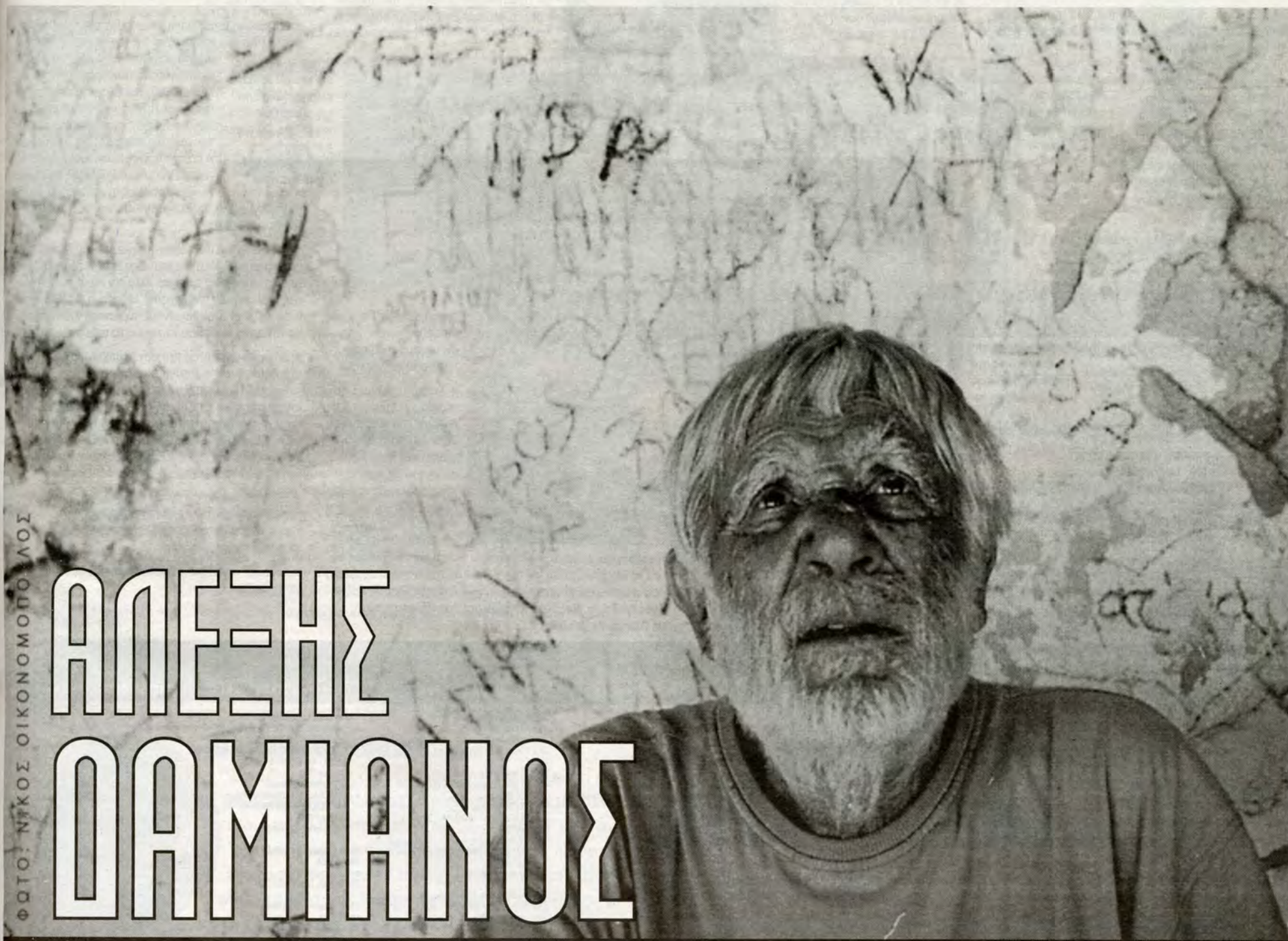
ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ 45^{ου} ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ 20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2004 • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 155

Ο δημιουργός της Ευδοκίας: Για κάποια κοινά χαρακτηριστικά σημεία και σημασίες που να δένουν τις τρεις ταινίες *Μέχρι το πλοίο* (1966), *Ευδοκία* (1971) και *Ηνίοχος* (1995) που έφτιαξε όλες κι όλες ο Αλέξης Δαμιανός δεν έχω κάτι να πω. Πάει καιρός που έχω σχηματίσει τη γνώμη πως αποτελούν τρία διαφορετικά και απομακρυσμένα μεταξύ τους κεφάλαια στην ιστορία του ελληνικού κινηματογράφου. Μάλλον λόγω των δραστικών κοινωνικών αλλαγών αλλά και των συνθηκών παραγωγής από εποχή σε εποχή που φτιάχτηκε η κάθε μία. Όπως επίσης και από το γεγονός ότι εκτιμήθηκαν άλλοτε κάπως καθυστερημένα (*Μέχρι το πλοίο*), άλλοτε με όρους απόλυτα συγκυριακούς (*Ευδοκία*, λόγω χούντας) κι άλλοτε πρόωρα ή /και βεβιασμένα (*Ηνίοχος*, λόγω υψηλών προσδοκιών μετά από μακρά αναμονή). Αλλά εγώ θέλω να πω μόνο για την *Ευδοκία*. Την ταινία που έχω δει τόσες φορές, σε διαφορετικές εποχές και συνθήκες (σε κινηματογραφικές λésσες, σε ειδικά αφιερώματα, στην τηλεόραση) κι ωστόσο ξαφνιαστικά όταν ξαναδιάβασα πρόσφατα ότι ο αρχικός της τίτλος ήταν *Η πόρνη και ο στρατιώτης*. Η Ευδοκία λοιπόν, αυτή η υπέροχη ηρωίδα της ταινίας, θα μπορούσε και να ονομάζεται απλά πόρνη στον τίτλο; Αυτή ήταν η ουσία της ύπαρξής της –όπως ανάλογα και της *Καμπίρια* του Φελίνι–, αν ήταν ή δεν ήταν πόρνη; Γιατί για μένα ήταν και θα είναι πάντα η μία και μοναδική Ευδοκία που βλέπει έναν έφεδρο λοχία να χορεύει το ζεϊμπέκικό (της) και τον προκαλεί ερωτικά (προκαλώντας τη μοίρα που της τάξαν στο φλιτζάνι του καφέ). Που στενάζει με τη βραχνή φωνή της –σαν να βγαίνει στον αέρα η ψυχή της– «παναγιά μου». Που πέφτει και τσακίζεται και μετά πάλι γελάει (το γέλιο της είναι η πιο αυθεντική έκφραση της ύπαρξής της), που φωνάζει –κόντρα στον άνεμο– το όνομά της: «Ευδοκίααα», που τραμπολίζεται απερίσκεπτη κι ευτυχισμένη πάνω απ' τον γκρεμό, που ψάχνει μια αγκαλιά για να κρυφτεί γιατί φοβάται μόνη της τις νύχτες. Που βρίζει, συγχωρεί, γίνεται αγρίμι, ενδουσιάζει, προσβάλλεται με τον παραμικρό υπαινιγμό, παίζει σαν παιδί, ονειρεύεται μια άλλη ζωή, ζει με μια απίστευτη ζωτικότητα την κάθε στιγμή. Σαν ένα άγριο λουλούδι σε βραχώδη κι απόκρημνη γη, που ό,τι κι αν του συμβεί δεν μαραίνεται ποτέ. Γι' αυτό και στην ταινία δεν υπάρχει στο φινάλε ένα αφηγηματικό τέλος γι' αυτήν. Η Ευδοκία, ενσαρκωμένη στη μοναδική –πρωταγωνιστική– κινηματογραφική παρουσία της Μαρίας Βασιλείου, θα ζει όσο υπάρχουν (οι) θεατές (της ταινίας). Προς δόξα και τιμή του δημιουργού της.

του Σωτήρη Ζήκου

ΑΛΕΞΗΣ ΔΑΜΙΑΝΟΣ

ΦΩΤΟ: ΝΙΚΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ

“ Η Ευδοκία είναι ένας ύμνος της
ζωντάνιας του κυττάρου, που θέλει να
επιβιώσει και ν' ανθίσει όπως ένα
αγριόχορτο σ' ένα γυμνό βράχο, ελπίζοντας
σε μια σταλαματιά βροχής... ”

Αλέξης Δαμιανός

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

- 3** Η θάλασσα μέσα μου του Alejandro Amenabar η ταινία ένορκης μετά την επίσημη τελετή του 45ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου
- 5** Αύριο μετακομίζουμε της Chantal Akerman, Ο κόσμος του Jia Zhang-Ke και Η μητέρα μου με την Isabelle Huppert
- 6** Ερωτικά και άλλα συναντήματα στις ταινίες των Νέων Οριζόντων και μια παρουσίαση του Leonardo Di Cesare
- 7** Έπρεπε να πατήσω πόδι για να έχω το ανοικτό τέλος της ταινίας, μας λέει ο σκηνοθέτης Pawel Pawlikowski στους Νέους Οριζόντες
- 9** Ο Παντελής Βούλγαρης και η Βικτώρια Χαρλαμπίδου μιλούν για τον καπετάνιο στο τιμόνι... με τη Νίκη στο ωραίο ταξίδι
- 10** Οι σημερινές ταινίες των αφιερωμάτων του Φεστιβάλ στους Κώστα Σφήκα και Αλέξη Δαμιανό
- 11** Παρουσίαση του βιβλίου *Τριλογία - Το λιβάδι που δακρύζει* του Θόδωρου Αγγελόπουλου
- 13** Wong Kar-Wai: Αναμνήσεις από το μέλλον του 2048 και ρετροσπεκτίβες στους Victor Erice και Kiyoshi Kurosawa
- 15** Παιχνίδια μπόουλινγκ στις *Κορίνες* του Νέου Αργεντινικού Κινηματογράφου της Άνα Πόλιακ
- 17** Καλοκαίρι στη χρυσή κοιλάδα του μετεμφυλιακού Σπαρτιάτη και μια νεανική ματιά στα Βαλκάνια

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΑΝΟ

travelling

Φεστιβάλ Νεολαίας με σύντομες ταινίες για μεγάλους...

Μελαγχολικός Νοέμβρης. Στην πόλη που ακόμα κοιμάται.

• Η πρώτη μέρα του φεστιβάλ μοιάζει με ποδήλατο γυμναστηρίου. Σου δίνει την εντύπωση πως κινείσαι, πως κινείται και το περιβάλλον σου, χύνεις τόνους ιδρώτα, εξομοιώνει αποτελεσματικά τις κανονικές συνθήκες, δε χρησιμεύει όμως παρά μόνο για μια προθέρμανση, και σε καταδικάζει σε μια αμείχανη στασιμότητα.

• Περιπατάς στο ανισόπεδο πλακόστρωτο του λιμανιού με δυσκολία κάνοντας σπάλο ανάμεσα στους βραδυκίνητους γερανούς και τα λοιπά φορτηγά. Νοσταλγείς απότομα την εποχή π.Ε. (προ Εκουγχρονισμού), όταν η έννοια «απέραντο εργοτάξιο» σου 'φερνε ακόμα στο μυαλό μακέτα για τα σκηνικά μιας ταινίας του Τζωρτζ Λούκας, πριν μετατραπεί σε καθημερινή εικόνα. Με την τόσο γνώριμη Καλατραβιανή λογική, οι προβλήτες αλλάζουν εν μία νυκτί (κυριολεκτικά).

• Στην κυψέλη του Φεστιβάλ οι εργάτριες μέλισσες δουλεύουν σπρωγμένες από το Πνεύμα του Μελισσιού. Κι αν η ομώνυμη ταινία του Βίκτορ Ερίθε δε σου λέει τίποτα, μάθε ότι αποτελεί αλληγορία για τη δικτατορία του Φρόνκο...

• «Είτε φορητή είτε αφόρητη / η ζωή στην κυψέλη είναι οργανωμένη» (Κυψέλη, Λένα Πλάτωνος).

• Μπορεί να μην εξωτερικεύεις την άγουρη προλεταριακή σου συνείδηση, αλλά το κάνει το Φεστιβάλ για σένα με τρόπο σαφή πλην αλληγορικό εφάμιλλο του σινεμά του Κώστα Σφήκα: Η αποθήκη Γ βόφηκε κόκκινη: Κόκκινες τσάντες, κόκκινα φώτα, κόκκινες κάρτες, κόκκινες φούστες, κόκκινο κρασί για να σε κάνει να ξεχαστείς και λίγο. Βέβαια το κόκκινο εκφράζει και το απαγορευτικό αλλά εσένα η μόνη απαγόρευση που μπορεί να σε κλονίσει είναι η ποτοαπαγόρευση.

• Ήδη χθες το βράδυ ανακάλυψες την αγαπημένη σου ταινία: *Mondovino* είναι ο τίτλος ενός ντοκιμαντέρ που περιγράφει την αντίζηλια των μικρών οινοπαραγωγών με αντίστοιχες πολυεθνικές που κυριαρχούν στην αγορά του είδους. Στις Κάννες έγινε ολόκληρος ντόρος γιατί μπήκε την τελευταία στιγμή στο δια-

γωνιστικό. Στη Θεσσαλονίκη, ήδη έχει μπει στο ανεπίσημο διαγωνιστικό το βασικό θέμα του ντοκιμαντέρ. Άλλο ένα ποτηράκι...

• Καλά λένε πως η όσφρηση είναι η πιο ισχυρή ανακλητική λειτουργία του ανθρώπινου οργανισμού: Μπορεί στα μάτια και τα αυτιά σου να μην φτάνουν πολλά, αλλά αυτό το χαρμάνι θερμαϊκού, γυναικείου αρώματος, εφηβικής ορμόνης, υγρών παρμπρίζ και πρωϊνού γαλλικού καφέ κάτι σου φέρνει στο μυαλό και σχεδόν το βλέπεις να πλανάται στην ατμόσφαιρα σαν τη ροζ γραμμούλα που διαγράφει η ουρά

Fan: Κύριε Ερίθε, θέλετε απόδειξη; Voice off: Ερίθε με λένε, και δεν ήρθα ακόμα. Έρχομαι. Αλέξης: Συγγνώμη Βίκτορ, αλλά προφέρεται Ερίσε. Ζικ: Εμένα μου πάλι το Ερίχε.

τη σημερινή αδράνεια ως τη νηνεμία πριν την καταιγίδα και καθάρσεις. Προς το παρόν καθαρίζεις πατώματα.

• Άλλωστε καλύτερα που οι επίσημοι έρχονται σήμερα κι η τελετή έναρξης θα γίνει Σάββατο βράδυ. Η κυρίαρχη τάξη στην κοινωνία είναι η Φυλή του Σαββατοκύριακου: Εραστής του Σαββατοκύριακου, καπνιστής του Σαββατοκύριακου, πότες του Σαββατοκύριακου, αθλητές του Σαββατοκύριακου, εκατομμύρια άνθρωποι που στριμώχνουν όλες τις μη βιολογικές τους σε ενάμισι

• Ξεδιπλώνεις το πρόγραμμα των προβολών σου με συγκρατημένη οργή, μιας και το χρώμα του σου θυμίζει το οικονομικό ένθετο εφημερίδας, και σημειώνεις τις μόνες αλλαγές που συμβαίνουν στη ζωή σου: Απόψε στις 10:00 στον Παύλο Ζάννα, αντί του *Buena Vida (Delivery)* προβάλλεται η τελευταία ταινία του εκλιπόντος Τέο Βαν Χοχ, *Cool*. Η ταινία αφηγείται την ιστορία πέντε πιτσιρικάδων που έχουν διαπράξει εγκλήματα και ενώ είναι έτοιμοι να κλειστούν σε αναμορφωτήριο, ζυγίζουν τα ενδεχόμενα του να συνεχίσουν την παράνομη ζωή ή τους να στραφούν στον έντιμο βίο.

• Σου ακούγεται προκλητικό και αντιπατικό, ακριβώς το αντίθετο απ' ό,τι υποδηλώνει ο τίτλος του, ίσως σαν τον ίδιο το δημιουργό τους. Αλλά, ξεχασα, θέλεις να μιλάμε μόνο για ευχарισα θέματα, γιατί έτσι ο' έχουν συνηθίσει. Ε, μιας και δε συμβαίνει τίποτα, no news, good news, πως σου φαίνεται;

• Μέσα στις σκοτεινές αίθουσες κοντεύεις να πάθεις αμνησία, σαν τον πρωταγωνιστή του *Cure* του Κουροσάβα, κι έτσι διαπράττεις μεγαλύτερο εγκλημα κι απ' αυτόν. Αν σε ρωτήσω ποια είναι η «Αληθινή Ζωή», θα μου απαντήσεις «η τελευταία ταινία του Πάνου Κούττρα». Δες τον ουρανό γύρω στις πεντέμισι και ξαναπροσπάθησε: Και όχι, δεν είναι η τελευταία δουλειά του Κρις Ντόουλ...Δε σου έφτασε το 2046.

• Ορδές ημιπερδεμένων θεατών αναφωνούν μόλις βγαίνουν από την προβολή του *Cure* ψάχνουν εξηγήσεις για την ταινία: «Μπορεί να είμαι εγώ χαζή, αλλά όλα αυτά μου φάνηκαν κινέζικα» «Γιαπωνέζικα ήταν», «Όλοι οι Ασιάτες είναι ίδιοι», «Κουροσάβα; Αυτός δεν έκανε τους 3 Σαμουράι;» Και τα τρία γουρουνάκια μη σου πω.

• Στη χθεσινή προβολή του ρωσικού *Εμείς* τα φώτα άναψαν πέντε λεπτά πριν από το τέλος της ταινίας και παρέμειναν ανοιχτά μέχρι που βγήκε και ο τελευταίος εκστασιασμένος θεατής από την αίθουσα. Στην προβολή του *Όμαχ* ο «Κασαβέτης» έμοιαζε με το Ministry of Sound απ' τα ...φωτορυθμικά. Πηγές αναφέρουν πως η τελευταία τάση του Φεστιβάλ είναι...φυγόκεντρη, κι οι μηχανικοί προβολής έχουν πιώσει το νόημα: Πρέπει να σπρώξουμε τους εθισμένους θεατές έξω από την αίθουσα. Καλή η

Ρεσεψιόν: Κάντε τζα στο πουλάκι να βγείτε φωτογραφία για την κάρτα σας. Ωωπ, νάτο στην οθόνη. Και τώρα τι άλλο πατάω; Κορίτσι: Αυτός μου πατάει τον κάλο!

τέχνη αλλά μάλλον την μπτερδεύεις με την πραγματικότητα-The Truth Is Out There!

• Την ίδια λογική υιοθέτησαν χτες και τα εκδοτήρια εισιτηρίων στην αποθήκη 1. Μέχρι το απόγευμα οι ταμίες δεν μπορούσαν να εκδόσουν κανένα εισιτήριο, αλλά μην ακούς τις δικαιολογίες περί τεχνικών προβλημάτων. Μάλιστα η μία έξοδος της αποθήκης ήταν περιφραγμένη με συρματόπλεγμα, προφανώς για να προστατεύσουν το κτίριο από τις ορδές των βαρβάρων.

• Οι πρώτοι σινεφίλ που πέρασαν το στάδιο της άρνησης και συνεδηγοποιήσαν τη βαρύτητα του προβλήματος πήραν δραματικά μέτρα: Το πρωί της Παρασκευής ένα γκρουπ ανθρώπων είχε καθίσει στο ισόγειο της αποθήκης Γ σε κυκλική διάταξη, και σε τακτά χρονικά διαστήματα σηκώνονταν ο καθένας στο κέντρο για να πειλάτι χαμηλόφωνα. Αν έβγαζαν και τα παπούτσια τους θα ήμουν χλια οι εκάτο σίγουρη πως έκαναν γκρουπ θεραπεία. Γεια είμαι ο Μήτσος κι είμαι δυο μέρες καθαρός.

• Γι' αυτό κάτσε όσο το δυνατόν γρηγορότερα στο φιλοσοφικό σου παγκάκι όπως στην αψίδα της τελευταίας ταινίας του Φρίντριχ Φον Φριντρικσον και στοχάσου αυτό που δηλώνει ο τίτλος της: Το Νόημα της Ζωής.

• Κι αν θες οπωσδήποτε να σε παραπέμψω σε ταινία; Ε, δες Μόντυ Πάιθονς...

εικοσιτετράωρο, παθαίνοντας επιπλεγμένη αμνησία για το τι συνέβη τις προηγούμενες μέρες.

• Και μιας που όλοι αυτοί οι άνθρωποι έχουν να δουν θάλασσα από το τελευταίο Σαββατοκύριακο του Αυγούστου, θα καταφύγουν απόψε στο Ολύμπιον με την κρυφή ελπίδα να θυμηθούν κάτι βλέποντας την τελευταία ταινία του Αλεχάντρο Αμενάμπας. Βέβαια, και πάλι βλέπεις πιο συχνά τη γαλάζια θάλασσα πιο συχνά από *Τη Θάλασσα Μέσα Μου*.

του Πεπέ Λε Πιου. Ναι, όσο και να μην φαίνεται, έχουμε Φεστιβάλ.

• Το λιμάνι περιμένει φαίνεται να περιμένει να μαρκάρουν οι επίσημοι για να αλλάξει διάθεση. Είναι, αν μη τι άλλο καλή δικαιολογία για να πάρεις αναβολή. Και τι έγινε; Πιο μάγκας ήταν ο Γκοντό; Γιατί να κάνεις σήμερα αυτό που μπορείς να αναβώλλεις για αύριο; Περιγράφεις

Σύντροφε και συντρόφισσες. Μαζεψήκαμε εδώ για να διαμαρτυρηθούμε για την απουσία εξώστη, ούτε Α' ούτε Β', στις αίθουσες προβολών. Μας έχουν κάνει όλους κυριλέ Πλατεία. Δε θα περάσει!

20 ΣΑΒΒΑΤΟ • SATURDAY

OLYMPION	PAVLOS ZANNAS	JOHN CASSAVETES	STAVROS TORNES	FRIDA LIAPPA	TONIA MARKETAKI	THESSALONIKI CINEMA MUSEUM
14:30 - Abbas Kiarostami Retro • ΠΙΟΝΟΔΟΝΤΟΣ DANDAN-E DARD - 23' Iran/1980 O.V. Farsi/English sub. • KAT' OIKON EPΓAZIA MASHGH-E SHAB - 77' Iran/1989 O.V. Farsi/English sub.	14:30 - NH International Selection O KYHNIG OZ OKHOTNIK - 90' Serk APRYMOV France, Japan, Kazakhstan, Switzerland/2004 O.V. Kazakh/English sub. 17:00 - NH International Selection BUENA VIDA (DELIVERY) - 90' Leonardo DI CESARE Argentina, France/2004 O.V. Spanish/English sub. 19:30 - NH: New Russian Cinema O XOPAICTHE NASTROYCHIK - 154' Kira MURATOVA Russia, Ukraine/2004 O.V. Russian/English sub. 22:00 - NH International Selection COOL - 89' Theo VAN GOGH Netherlands/2004 O.V. Dutch/English sub. 00:00 - NH Spotlight: Todd Verow EAONIKH ANOΔEIA BAPYHTIΔZ A SUDDEN LOSS OF GRAVITY - 90' USA/2000 O.V. English	15:30 - NH International Selection MΠOMΠION - O SKYΛOZ BOMBON - EL PERRO - 96' Carlos SORIN Argentina, Spain/2004 O.V. Spanish/English sub. 18:00 - NH Spotlight: Hirokazu Kore-eda KANEIZ DEN ZEPEI DARE MO SHIRANAI - 141' Japan/2004 O.V. Japanese/English sub. 20:30 - NH International Selection 3 IRON BIN JIP - 95' Kim KI-DUK Korea/2004 O.V. Korean/English sub. 23:00 - NH: New French Cinema KENTITZETZ BRODEUSES - 88' Eléonore FAUCHER France/2004 O.V. French/English sub.	13:00 - Victor Erice Retro TO ΠNEYMA TOY MEΛIΣΣIOY EL ESPIRITU DE LA COLMENA - 97' Spain/1973 O.V. Spanish/English sub. 15:30 - Movies of our time: The best of the new Argentine cinema KOPINEZ PARAPALOS - 91' Ana POLIAK Argentina, Belgium/2004 O.V. Spanish/English sub. 18:00 - Kiyoshi Kurosawa Spotlight ANAZHTONTAZ NEA ZOH NINGEN GOKAKU - 109' Japan/1998 O.V. Japanese/French sub. 20:30 - Balkan Survey KALOKAIPI ΣTH XPYSH KOIAΔA LIETO U ZLATNOJ DOLINI - 104' Srđjan VULETIC Bosnia & Herzegovina, France, United Kingdom/2003 O.V. Bosnian/English sub. 23:00 - Kiyoshi Kurosawa Spotlight XAPIZMA CHARISMA - 103' Japan/1999 O.V. Japanese/English sub.	13:00 - Abbas Kiarostami Retro ΔΕΚΑ / TEN - 94' Iran, France/2002 O.V. Farsi/English sub. 15:30 - Abbas Kiarostami Retro • TO ΔΙΑΛΛΕΙΜΑ / ZANG-E TAFRIH - 11' Iran/1972 O.V. No Dialogue • TA XPOMATA / RANG-HA - 15' Iran/1976 O.V. Farsi/English sub. • H EMTEPIA / TADJROBEH - 60' Iran/1973 O.V. Farsi/English sub. 18:00 - Homage to Isabelle Huppert H MHTEPA MOY / MA MERE - 110' Christophe HONORE France/2004 O.V. French 20:30 - Abbas Kiarostami Retro • ΔΥΟ ΛΥΣΕΙΣ Σ' ΕΝΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑ DO RAH-E HAL, BARAYE YEK MASSALEH - 5' Iran/1975 O.V. English • O TAZIDIOTHE / MOSSAFER - 72' Iran/1974 O.V. Farsi/French sub. 23:00 - Contemporary Masters O KOZMOZ / SHI JIE - 138' Jia ZHANG-KE China, Japan, France/2004 O.V. Mandarin/English sub.	13:00 - Costas Slikas Retro • O AINIFMATIKOZ KYPIOZ IOYAOYΣ BEPN- NEMO - ALLIGORIA II O ENIGMATIKOS KYRIOS JULES VERNE- NEMO - ALLIGORIA II - 50' Georgia/1993 O.V. Greek/English sub. • H AΠOKAΛYΨH TOY HΓEMONA I APOKALYPSI TOY IGEMONA - 55' Greece/1992 O.V. Greek/English sub. 15:30 - Abbas Kiarostami Retro ABC AFRICA - 84' Iran, France/2001 O.V. English, Farsi/English sub. 18:00 - Costas Slikas Retro AΛΛHΓOPIA ALLIGORIA - 120' Greece/1986 O.V. Greek/French sub. 20:30 - Alexis Damianos Retro EYΔOKIA EVDOKIA - 92' Greece/1971 O.V. Greek/English sub. 23:00 - Greek Films 2004 NYFES - 122' Pantelis VOULGARIS Greece/2004 O.V. Greek, English/English, Greek sub.	

Η θάλασσα μέσα μου / Mar adentro

του Alejandro Amenabar (Ισπανία/Γαλλία/Ιταλία, 2004)

Είναι το ίδιο δακρυσμέ-
νο χαμόγελο που σκα-
λώνεται στο πρόσωπο
μας, όση ώρα παρακο-
λουδούμε τον αγώνα ε-
νός ανθρώπου να πεδά-
νει με αξιοπρέπεια, ξε-
χνώντας ότι βρισκόμαστε
μέσα σε μια ταινία που μι-
λάει για το θάνατο.

Πως γίνεται; Χάρη στην
απαράμιλλη μαεστρία του
Ισπανού σκηνοθέτη Αλε-
κάνδρο Αμεναμπάρ, ο ο-
ποίος αφίνει για λίγο το
ψυχολογικό θρίλερ σκη-
νικό του *Άνοιξε τα μάτια*
και του *Οι Άλλοι* για να
μας χαρίσει ένα αριστοτε-

**«Όταν δεν υπάρχει τρόπος διαφυγής κι εξαρτάσαι
απόλυτα από τους άλλους, μαθαίνεις να κλαις με
χαμόγελο».**

χνικό μελόδραμα, βασισμένο στην αληθινή ιστορία του τετραπληγικού Ραμόν Σαμπέντρο, που έ-
ζησε 28 χρόνια παράλυτος σε ένα κρεβάτι, μετά από ένα καταδυστικό ατύχημα, πριν καταφέρει να
βάλει τέλος στη ζωή του, το 1998.

«Ταινία – ταξίδι προς τη ζωή και το θάνατο, τη θάλασσα, τη Γαλικία, και τον εσωτερικό κόσμο
του ήρωα», το *Mar Adentro* αγγίζει δύσκολα κι ευαίσθητα θέματα όπως το δικαίωμα στην ευθα-
νασία, η αποδοχή του θανάτου, η προσωπική ελευθερία, ο έρωτας, η οικογενειακή αγάπη, η ατο-
μική συνειδηση, ο Θεός, η αυτοδιαχείριση του ανθρώπινου σώματος, αποφεύγοντας δεξιολογικά
την γραμμή του φιλμ καταγγελίας κι επικεντρώνοντας στην ανθρώπινη ιστορία.

Η ανθρώπινη ιστορία λοιπόν. Τον έλεγαν Ραμόν Σαμπέντρο και η απόλυτη ευτυχία του ήταν η θά-
λασσα. Έγινε μηχανικός πλοίων για να ταξιδεύει στον κόσμο και τα κατάφερε έως τα 25 του χρό-
νια, όταν μια απότομη βουτιά τον καθήλωσε για πάντα στο κρεβάτι. Από τότε, τα μοναδικά ταξίδια
που έκανε ήταν φανταστικά, μέσα από το παράθυρο του δωματίου του και τη μουσική, αντιμετω-
πίζοντας την κατάσταση του με χαμόγελο, κουράγιο, αξιοπρέπεια, σοφία και ένα παράδοξα ειρω-
νικό χιούμορ και γράφοντας ποίηση. Στην ταινία, τον συναντάμε το 1996, όταν πια έχει περάσει τα
πενήντα κι έχει ξεκινήσει το δικαστικό του αγώνα και στη ζωή του μπαίνουν δύο γυναίκες που θα
τον αγαπήσουν, αναστατώνοντας τον γαλήνιο κόσμο του. Η όμορφη παντρεμένη δικηγόρος Χού-
λια που υπόσχεται να τον βοηθήσει στην πραγματοποίηση της επιθυμίας του και η Ρόζα, χωρισμένη
μπτέρα δύο παιδιών που προσπαθεί να τον πείσει πως η ζωή είναι ωραία.

Υπάρχουν πολλοί λόγοι για τους οποίους το *Mar Adentro* μένει για πολύ καιρό στη μνήμη σου.
Το έντεχνα δουλεμένο σενάριο του Αμεναμπάρ σε συνεργασία με τον Ματέο Γκίλι (*Άνοιξε τα μά-
τια*), η εκθαμβωτική φωτογραφία των φυσικών τοπίων της Γαλικίας, η εμπνευσμένη μουσική επέν-
δυση της ταινίας από τον ίδιο τον σκηνοθέτη με ήχους όπερας και κέλτικης μουσικής, η έξοχη να-
τουραλιστική αφήγηση στην οποία διεισδύουν μοναδικές σκηνές ονειροπόλησης όπου ο ήρωας
βγαίνει έξω από το παράθυρο και πετάει πάνω από την εξοχή, οι απόλυτα ρεαλιστικές ερμηνείες
των ηθοποιών είναι μερικοί μόνο. Πάνω απ' όλα όμως, είναι η συγκλονιστική παρουσία του α-
γνωρίστου Χαβιέ Μπαρντέμ σε μια θαρραλέα και δυνατή ερμηνεία ζωής, που χρησιμοποιώντας μό-
νο το πρόσωπο και τη φωνή του, καταφέρνει να ζωγραφίσει, χωρίς ίχνος μανιεριισμού, σε ένα μό-
νο βλέμμα, όλες τις συναισθηματικές θάλασσες του Ραμόν.

Στο μεταξύ, το καράβι της ιστορίας του Ραμόν Σαμπέντρο πλέει με μεγάλες προσδοκίες για πολ-
λά από τα βραβεία της Ευρωπαϊκής Ακαδημίας Κινηματογράφου, ενώ πιάνει λιμάνι και στα όσκαρ
ως επίσημη συμμετοχή της Ισπανίας στην κατηγορία καλύτερης ξενόγλωσσας ταινίας.

Τζ.Π.

Σάββατο 20 Νοεμβρίου, OLYMPION, 20:30

Alejandro Amenabar

“Παρά το ότι σε όλο το φιλμ ο θάνατος είναι πα-
ρών, το αποτέλεσμα είναι φωτεινό, επειδή όλοι
μας παρασυρθήκαμε από το χάρισμα και την
φωτεινή προσωπικότητα του βασικού ήρωα. Η
ερμηνεία του Javier εξέφρασε και όλη την αντί-
φαση του Ραμόν: ένας άνθρωπος τόσο γεμάτος α-
πό ζωή, που τα πηγαίνει τόσο καλά με τους ανθρω-
πους αλλά που ο ίδιος κυνηγάει τον ίδιο του τον θάνατο.

Τον θάνατο που επανέρχεται διαρκώς στις ταινίες μου. Στο *Οι Άλλοι* εί-
χαμε την οπτική μιας οικογένειας από τη σκοτεινή πλευρά, από το θάνα-
το. Στο *Mar adentro* έχουμε την οπτική του θανάτου από την σκοπιά της
ζωής.”

**Ο Alejandro Amenabar γεννήθηκε στο Σαντιάγο της Χιλής, το 1972, και μεγάλωσε στη
Μαδρίτη. Διακεκριμένος σκηνοθέτης, σεναριογράφος και συνθέτης. Οι μεγάλοι μήκους
ταινίες του έχουν αποσπάσει βραβεία σε πολλά διεθνή φεστιβάλ.**

Α Π Ο Τ Ε Λ Ε Σ Μ Α Τ Α ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

Τ Ι Τ Λ Ο Σ Τ Α Ι Ν Ι Α Σ		Α' ΠΡΩΒ	Β' ΠΡΩΒ	ΤΕΛΙΚΗ
ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ	1. Το κυνήγι της πάπιας			
	2. Άνεμος της στεριάς			
	3. Να πάρεις μια γυναίκα			
	4. Η εποχή του θερισμού			
	5. Επιστρέφουν στη ζωή			
	6. Είναι ο Θεός μάγισσας;			
	7. Πράσινο καπέλο			
	8. Whisky			
	9. Ημέρες και ώρες			
	10. Ένας στους δύο			
	11. Πριν τη νύχτα			
	12. Βαρκούλες από καρπουζόφλουδες			
	13. Ζήτω η Αλγερία			
	14. Όνειρο πικρό			
ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2004	1. Νύφες			
	2. Ο ιερός βράχος			
	3. Μη φεύγεις			
	4. Τεστοστερόνη			
	5. Αληθινή ζωή			
	6. Φωνή Αιγαίου			
	7. Χειμωνιάτικη Νοσταλγία			
	8. Αλεμάγια			
	9. Μασσαλία, μακρινή κόρη			
	10. Quo Vadis			
	11. Ένας άνθρωπος παντός καιρού			
	12. Hardcore			
	13. Χαιρετά μας τον πλάτανο (e tanti saluti)			
	14. Μαραθώνιος			
	15. CC TV			
	16. Αγάπη στα 16			
	17. Λόγοι και αμαρτήματα			
	18. Rakushka			
	19. Η σκόνη που πέφτει			
	20. Μετεωρίτες			
	21. Ουτοπία			
	22. Φτάσαμεε!...			

Το ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ JAMESON απονέμεται σε μια ελληνική ταινία, που συμμετέχει στα 45ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Το ίδιο βραβείο θα
απονεμηθεί και σε μια ξένη ταινία που προβάλλεται στο πλαίσιο του Διεθνούς Διαγωνιστικού. Οι συμμετοχές των ταινιών, ελληνικές και ξένες, είναι αυτές που,
κατά σειρά προβολής, αναφέρονται παραπάνω.
Οι βαθμολογίες για τις τελευταίες προβολές κάθε ημέρας θα δημοσιεύονται στο επόμενο φύλλο.

Το **JAMESON** είναι ο χορηγός των φετινών Βραβείων Κοινού του 45ου ΦΚΘ. Στα ακόλουθα μπαρ,
μπορείτε να προμηθευτείτε προσκλήσεις για δωρεάν προβολές στο Φεστιβάλ. Το μόνο που έχετε να κά-
νετε είναι... να πιείτε ένα Jameson!!

TA BARS:

1) KISMET	4) PARAPOLI	7) OLYMPION COLONIAL	10) FRIENDS	13) BOX
2) ORIENT	5) ΔΩΜΑΤΙΟ ΜΕ ΘΕΑ	8) MOJO	11) KISSFISH	14) NINNI
3) CARDHU	6) IL VENTO	9) ON THE ROAD	12) TRIBECA	15) BIZZ-BIZZE

- Είσοδος πεζών
- ΑΠΟΘΗΚΗ 1**
 - Αίθουσα Τζων Κασσαβέτης
 - Αίθουσα Σταύρος Τορνές
 - Εκδοτήρια εισιτηρίων
- ΑΠΟΘΗΚΗ Δ**
 - Αίθουσα Φρίντα Λιάππα
 - Αίθουσα Τώνια Μαρκεττάκι
 - Εκδοτήρια εισιτηρίων
- FESTIVAL CENTRE (ΑΠΟΘΗΚΗ Γ)**
 - Διευθυντής / Διοίκηση
 - Νέοι Ορίζοντες
 - Φιλοξενία / Διαπιστεύσεις
 - Διεθνές Πρόγραμμα
 - Ελληνικό Πρόγραμμα
 - Γραφείο Τύπου / Αίθουσα Τύπου / Συνεντεύξεις Τύπου
 - Δημόσιες Σχέσεις
 - Γραφείο Τεχνικής Υποστήριξης
- Μηχανογράνωση
- Πληροφορίες / Βιβλιοπωλείο / Εκδοση Cinekartaf
- Περίπτερα εκθετών
- Καφέ-Μπαρ
- ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ (ΑΠΟΘΗΚΗ Α)**
 - Video Room
 - Αίθουσα Προβολών
- JAMESON CLUB**
- OLYMPION**
 - Αίθουσα Ολύμπιον / Αίθουσα Παύλος Ζάννας
 - Εκδοτήρια εισιτηρίων
 - Πληροφορίες
 - Βιβλιοπωλείο
 - Café-bar «Δωμάτιο με Θέα»
 - Café «Το Πράσινο Δωμάτιο»
- ΠΛΑΤΕΙΑ ALPHA ODEON**
 - Αίθουσα δημοσιογραφικών προβολών

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΡΕΤΡΟΣΠΕΚΤΙΒΑ
ABBAS KIHAROSTAMI

Δέκα / Ten (Ιράν, 2002)

Ο Κιαροστάμι τοποθέτησε δύο ψηφιακές κάμερες στο καντράν ενός αυτοκινήτου: μία στραμμένη στην εύπορη νέα γυναίκα-οδηγό, και μία στον επιβάτη του αυτοκινήτου. Σε 10 ξεχωριστές σεκάνς, καταγράφει σχεδόν χωρίς να παρεμβαίνει και αποκαλύπτει τον εσωτερικό κόσμο των χαρακτήρων του. Στην πρώτη σεκάνς παρακολουθούμε τον νεαρό γιο της οδηγού να την κατηγορεί: δεν την έχει συγχωρήσει για το ότι χώρισε τον πατέρα του και ξαναπαντρεύτηκε. Ακολουθούν άλλες εννέα συζητήσεις με γνωστές της και άγνωστες γυναίκες. Η κάμερα DV αιχμαλωτίζει τα συναισθήματά τους ακατέργαστα, με μια σπάνια ειλικρίνεια...

Σάββατο 20 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάμπα, 13:00

ABC Africa (Ιράν/Γαλλία, 2001)

Πρώτα ο εμφύλιος πόλεμος και μετά το AIDS κατάντησαν την Ουγκάντα την χώρα με τα περισσότερα ορφανά παιδιά σε όλο τον κόσμο. Η UWESO (Προσπάθεια των Γυναικών της Ουγκάντα να Σώσουν τα Ορφανά), ζητά από τον Κιαροστάμι να γυρίσει μια ταινία για λογαριασμό της. Με το συνεργάτη του Σεϊφολάχ Σαμαντιάν και δύο ψηφιακές κάμερες καταγράφουν για να γυρίσουν ένα ντοκιμαντέρ για μια χώρα που παρά τα τεράστια προβλήματα σφύζει από τη χαρά της ζωής, για την καμπάνια της αντιμολύσησης και της αντιμετώπισης του AIDS και εν τέλει για την ελπίδα στα πρόσωπα αυτών των παιδιών.

Σάββατο 20 Νοεμβρίου, Cine Τώνια Μαρκετάκη, 15:30

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Κριτική Επιτροπή

MIKLOS JANCZO (Μίκλος Γιαντσό), ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Σκηνοθέτης / Ουγγαρία

Γεννημένος το 1921 στην πόλη Βακ, κοντά στη Βουδαπέστη, σπούδασε Νομική, εθνογραφία και Ιστορία της Τέχνης στο Πανεπιστήμιο του Κολοζσβαρ. Η πρώτη του επαφή με τον κινηματογράφο ήταν στην Ρουμανία, όταν σκηνοθετούσε εθνολογικά ντοκιμαντέρ για την τεκμηρίωση των επιστημονικών του ερευνών. Το 1946 ξεκίνησε σπουδές σκηνοθεσίας στην Ακαδημία των Τεχνών του Θεάτρου τις οποίες ολοκλήρωσε το 1950. Την δεκαετία του 50 ξεκίνησε την σκηνοθετική του καριέρα γυρίζοντας επίκαιρα και ντοκιμαντέρ. Σκηνοθέτησε την πρώτη του ταινία μυθοπλασίας το 1958. Η ταινία του *The Round Up* (1965) τον καθιέρωσε ως αναμορφωτή της κινηματογραφικής φόρμας. Από το 1970 μέχρι το 1979 έζησε και εργάστηκε στην Ιταλία. Μόνιμη συνεργάτης του είναι η σεναριογράφος Gyula Hernodi. Το 1972 κέρδισε το βραβείο σκηνοθεσίας στο Φεστιβάλ των Κανών με την ταινία *Κόκκινος ψαλμός*. Έχει επίσης σκηνοθετήσει πολλές θεατρικές παραστάσεις.

ALEXANDER PAYNE (Αλεξάντερ Πέιν)

Σκηνοθέτης / ΗΠΑ

Ο Alexander Payne σπούδασε Ιστορία και Ισπανική λογοτεχνία στο Πανεπιστήμιο του Στάνφορντ πριν αποφασίσει να στραφεί στον κινηματογράφο και να σπουδάσει σκηνοθεσία στο UCLA. Η ταινία που γύρισε ως πτυχιακή εργασία με τίτλο *Το Πάθος του Μάρτιν* προβλήθηκε στο Φεστιβάλ του Sundance αλλά και σε πολλά άλλα διεθνή Φεστιβάλ. Η *Πολίτης Ρουθ* (1996), σκηνοθετικό ντεμπούτο του Payne, κέρδισε το κοινό αλλά ενθουσίασε τους κριτικούς και απέσπασε βραβεία στα Φεστιβάλ του Μοντρεάλ, του Μονάχου και της Θεσσαλονίκης. Η επόμενη ταινία του *Elections* (1999) ήταν μια ακόμα επιτυχία, κέρδισε το Βραβείο Σεναρίου από το WGA, το Βραβείο της Ένωσης Κριτικών της Νέας Υόρκης και το Βραβείο Independent Spirit ενώ ήταν υποψήφια για Όσκαρ καλύτερου διασκευασμένου σεναρίου. Η τρίτη του ταινία *Σχετικά με τον Σμιτ* (2002) με πρωταγωνιστή τον Τζακ Νίκολσον και την Κάθι Μπέιτς, ήταν η ταινία με την οποία άνοιξε το Φεστιβάλ των Κανών και το Φεστιβάλ της Νέας Υόρκης εκείνη τη χρονιά.

DONALD K. RANVAUD (Ντόναλντ Ρανβό)

Παραγωγός / Μ. Βρετανία

Αγγλο-ιταλός, με γαλλικό όνομα και μεγάλη αγάπη για τη Βραζιλία, ο Donald K. Ranvaud έχει διδάξει από το 1976-1988, Συγκριτική Λογοτεχνία στο Πανεπιστήμιο του Γουόργγουικ και Κινηματογραφικές Σπουδές στο Πανεπιστήμιο της Ανατολικής Αγγλίας (East Anglia) όπου έγινε και Πρόεδρος του Τμήματος. Το 1975 δημιούργησε το ανεξάρτητο κινηματογραφικό περιοδικό Framework του οποίου υπήρξε εκδότης μέχρι το 1988. Ταυτόχρονα συνεργαζόταν με διάφορα ευρωπαϊκά περιοδικά και εφημερίδες όπως το MFB, Sight and Sound, Guardian, La Repubblica κ.α. Έχει σκηνοθετήσει ντοκιμαντέρ για το για τα κινηματογραφικά μαγαζίνια του Channel Four και της RAI Uno, όπως π.χ. κινηματογραφικά πορτραίτα των Paul Schrader, Raul Ruiz, Cui Jian, Laurie Anderson και David Mamet. Το 1989 μαζί με την Renee Goddard ίδρυσαν το European Script Fund (μέρος του προγράμματος Media της Ευρωπαϊκής Ένωσης) όπου μέσα σε 18 μήνες έλαβε περίπου 5.000 αιτήσεις συμμετοχής και βοήθησε οικονομικά στην πραγματοποίηση πάνω από 420 ευρωπαϊκών ταινιών. Υπήρξε Σύμβουλος Μέσων στην διάρκεια της ιταλικής προεδρίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά την οποία το πρόγραμμα Media ενσωματώθηκε πλήρως στην πολιτική της ευρωπαϊκής ένωσης. Έκτοτε ασχολείται αποκλειστικά και μόνο με την παραγωγή και με χώρες όπως η Κίνα (π.χ. *Life on a String*, *Farewell my Concubine*) και η Λατινική Αμερική (π.χ. *Central Do Brasil*, *Vagon Fumador*, *Lavoura Arcaica*, *Babilonia 2000*, *Madame Sata*) πολύ πριν γίνουν ευρύτερα γνωστές. Η ταινία *Cidade de Deus* της οποίας έκανε την παραγωγή προτάθηκε για Όσκαρ το 2004. Στις Κάννες το 2003, δημιούργησε μαζί με τον Robert Bevan, με την υποστήριξη του IFC και με τη συμμετοχή σκηνοθετών όπως οι Fernando Meirelles, Walter Salles, Simon Channing Williams Mike Leigh την εταιρεία Πωλήσεων και Παραγωγής BUENA ONDA FILMS που προτείνει ένα νέο, διαφορετικό μοντέλο πωλήσεων.

ARSINEE KHANJIAN (Αρσινέ Καντζιάν)

Ηθοποιός / Καναδάς

Ηθοποιός με διεθνή θεατρική και κινηματογραφική καριέρα η Khanjian έχει παίξει στην πολύ γνωστή ταινία της Catherine Breillat *A Ma Soeur (Fat Girl)*. Η Khanjian είναι μόνιμη συνεργάτης του γνωστού Καναδού σκηνοθέτη Atom Egoyan. Έχει παίξει πρωταγωνιστικούς ρόλους στις ταινίες του *Exotica*, *Το Γλυκό Περωμένο*, *Το Ταξίδι της Φελίσια* κλπ. ενώ ήταν συμπαραγωγός μαζί με τον Atom Egoyan στην βραβευμένη του ταινία *Ημερολόγιο*. Η ερμηνεία της στην ταινία *Ararat* της χάρισε το βραβείο Genie ενώ θα παίξει και στην προσεχή ταινία του Egoyan, *Coldwater*. Έχει παίξει στην δραματική σειρά του CBC *Side Effects* ενώ συνεργάστηκε με τον Ken Finkleman στα *More Tears*, *Foreign Objects* και *Foolish Hear*. Για την ερμηνεία της στο τελευταίο κέρδισε δύο βραβεία: το Gemini Award και το βραβείο Καλύτερης Ηθοποιού από το Cinema Tout Ecran. Η Khanjian είναι ενεργή εθελόντρια και μέλος Διοικητικών συμβουλίων σε πολλές διεθνείς καλλιτεχνικές ομάδες, όπως στην *The Power Plant*, την πιο σημαντική γκαλερί τέχνης του Καναδά, ενώ είναι μέλος της Ακαδημίας από το 1993.

VALERIO ADAMI (Βαλέριο Αντάμι)

Ζωγράφος / Ιταλία

Ο Valerio Adami (1935) γεννήθηκε στη Μπολόνια, αλλά πέρασε στο Μιλάνο τα χρόνια του πολέμου. Τα πρώτα του σχέδια είναι σχέδια χαλασμάτων: τα κατεστραμμένα σπίτια από τους βομβαρδισμούς. Το 1958 αρχίζει να ταξιδεύει. Ζει και εργάζεται σε διάφορες ευρωπαϊκές χώρες, στις Ηνωμένες Πολιτείες, την Λατινική Αμερική, το Ισραήλ, την Ινδία και να δημιουργεί φιλίες με τον συγγραφέα Carlos Fuentes, τον φιλόσοφο Jacques Deridda, τους ζωγράφους Saul Steinberg, Richard Lindner e Matta. Ο Octavio Paz, ο Italo Calvino και ο Luciano Berio είναι μερικοί μόνο από τους ανθρώπους του κύκλου διανοουμένων στον οποίο εντάσσεται. Το 2004 παρουσιάζει την έκθεση «Stanze» (Δωμάτια) στο Μουσείο Villa dei Cedri στη Bellinzona. Παρουσιάζει μια διάλεξη για τον Fernand Leger στο Musee Chagall της Νίκαιας και εγκαινιάζει το τρίτο σεμινάριο του κύκλου «Έκφρασις» Ekphrasis στο Ευρωπαϊκό Ίδρυμα Σχεδίου (Fondazione Europea del Disegno).

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

(Κριτικός Κινηματογράφου, πρώην Σύμβουλος Κινηματογραφίας – Ελλάδα)

Γεννήθηκε στην Αθήνα, το 1934. Σπούδασε Νομική και Πολιτικές Επιστήμες στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Σεμινάρια Οικονομικών Μελετών και Παραγωγικότητας στο Παρίσι, 1962. Stages στην Γαλλική Ταινιοθήκη (1956 και 1962). Κριτικός Κινηματογράφου σε περιοδικά («Κινηματογράφος-Θέατρο», 1960, «Εποχές», «Ελληνικός Κινηματογράφος», «Νέα Οικονομία», «Σύγχρονος Κινηματογράφος» κ.α.) και σε εφημερίδες («Νίκη», 1962, «Ελεύθερος Τύπος», 1963, «Ελευθερία», 1965-1967, «Έθνος», 1967-1970, «Καθημερινή», 1974-2003). Ραδιοφωνική Εκπομπή «Ο Κόσμος του Κινηματογράφου» (1965-1967 και 1974-1996). Προγραμματισμός και πρόλογος «Κινηματογραφικής Βραδιάς» (1977-1982) και «Κινηματογραφικής Λέσχης» (1982 μέχρι σήμερα) στην τηλεόραση της ΕΡΤ. Καθηγητής στη Σχολή Κινηματογράφου Σταυράκου (1957-1976). Αντιπρόεδρος Ομοσπονδίας Κινηματογραφικών Λεσχών Ελλάδας (1962-1967). Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου (1981-1988). Ειδικός Σύμβουλος Κινηματογραφίας του Υπουργού Πολιτισμού (1993-2004).

KENT JONES (Κεντ Τζόουνς)

Κριτικός Κινηματογράφου / ΗΠΑ

Καλλιτεχνικού διευθυντή στο Film Society του Lincoln Center και ανταποκριτής του περιοδικού Film Comment. Συνεργάζεται επίσης με πολλά ευρωπαϊκά και αμερικανικά περιοδικά και εφημερίδες. Είναι συγγραφέας ενός βιβλίου για την ταινία *Το Χρήμα* του Robert Bresson που έχει κυκλοφορήσει το BFI στη σειρά Modern Classics book. Ήταν ένας από τους σεναριογράφους του *Il Mio Viaggio in Italia*, ένα ντοκιμαντέρ για τον ιταλικό κινηματογράφο σε σκηνοθεσία Martin Scorsese, με τον οποίο πέρασε και συν-σκηνοθέτησε την ταινία *Lady by the Sea*.

Αύριο μετακομίζουμε / Demain on demenage

της Chantal Akerman (Γαλλία/Βέλγιο, 2004)

Ένα πιάνο ανεβαίνει προς τον ουρανό, ένα κορίτσι καπνίζει ασταμάτητα περιμένοντας την ερωτική έμπνευση, μια μητέρα μετακομίζει στο σπίτι της κόρης της, φέρνοντας επιπλέον αναστάτωση στην ήδη χαοτική ζωή της, κι όλα τελειώνουν με ένα τραγούδι. Με άλλα λόγια, μια ολόκληρη κωμωδία με ζωντανούς και αταίριαστους χαρακτήρες, φιλοσοφική διάθεση και άφθονη μουσική, από την βετεράνο Βελγίδα σκηνοθέτιδα και συγγραφέα Σαντάλ Ακερμάν, η οποία έχει να επιδείξει, στα τριάντα και πλέον χρόνια καριέρας, ένα μεγάλο εύρος κινηματογραφικής δημιουργίας, από ντοκιμαντέρ και πειραματικό σινεμά έως μελαγχολικά ενδοσκοπικά δράματα και ερωτικές κομεντί, όπως το «Ένα ντιβάνι στη Νέα Υόρκη». Στο *Demain on demenage*, η Ακερμάν δημιουργεί το κινηματογραφικό της alter ego στο πρόσωπο της χαριτωμένης αδέξιας Σαρλότ, την οποία υποδύεται με ταπεινή φυσικότητα η ηθοποιός Sylvie Testud, για να ασχοληθεί με θέματα οι οικογενειακές σχέσεις, η χαρά της ανθρώπινης επαφής, η παραβίαση του προσωπικού χώρου, η αξία της ιδιοκτησίας, το παρελθόν που ξεπηδά εκεί που δεν το περιμένεις, αλλά και οι μνήμες του Ολοκαυτώματος. Η Σαρλότ ζει σε μια ακατάστατη μεζονέτα, γράφοντας ερωτικά μυθιστορήματα κατά παραγγελία, καπνίζοντας αρεϊμανίως και ψάχνοντας για ροζ συνώνυμα. Ιδιόρρυθμη, εκκεντρική και με συμπεριφορά αγοροκόριτσου, είναι το εντελώς αντίθετο από τη μητέρα της, Κατρίν (Aurore Clement), μια όμορφη και πληθωρική δασκάλα πιάνου που μόλις έχει χάσει τον άνδρα της. Όταν η μαμά θα μετακομίσει στο σπίτι, κουβαλώντας μαζί της όλα της τα υπάρχοντα αλλά και τους μαθητές της, η Σαρλότ θα χάσει την παχιά της. Πολύ σύντομα θα συνειδητοποιήσουν ότι οι ζωές τους δεν χωράνε σ' αυτό το σπίτι και θα πρέπει να μετακομίσουν αλλού. Προηγουμένως όμως πρέπει να το πουλήσουν σε κάποιον. Έτσι, αναγκάζονται να υπο-

Μια ταινία που ξεχειλίζει ζωή, καλοσύνη και χιούμορ που σου γλυκαίνει την καρδιά, διατηρώντας όμως στο υπόστρωμα του μια τρυφερή μελαγχολία για την περιπέτεια της ανθρώπινης ύπαρξης.

στούν μια ατέλειωτη σειρά από επίδοξους αγοραστές που έρχονται, κάθονται και κάνουν το σπίτι άνω κάτω... Παντρεύοντας ένα μωσαϊκό απίθανων χαρακτήρων με τη φάρσα, τα πολύχρωμα λεπτομερή σκηνικά με τη ρευστή κινηματογράφηση και την μουσική - από Ραχμάνινοφ και Σοπέν έως ανάλαφρα γαλλικά τραγούδια των δεκαετιών '60 και '70 - με τις κεφάτες και γεμάτες ζωντάνια ερμηνείες ενός εξαιρετικού καστ, το *Demain on demenage* είναι μια ταινία που ξεχειλίζει ζωή, καλοσύνη και χιούμορ που σου γλυκαίνει την καρδιά, διατηρώντας όμως στο υπόστρωμα του μια τρυφερή μελαγχολία για την περιπέτεια της ανθρώπινης ύπαρξης. Σαν ένα γλυκό που στο τέλος σου αφήνει μια πικρή επίγευση. Ένα μπουλ σαντιγύ που από κάτω κρύβει μια τάρτα λεμόνι.

Τ.Ζ.Π.

Σάββατο 20 Νοεμβρίου, Ολύμπιον, 18:30

Ο κόσμος / Shi jie

του Jia Zhang-ke (Κίνα/Ιαπωνία/Γαλλία, 2004)

Μια νεαρή χορεύτρια, εργάζεται στο θεματικό πάρκο Κόσμος: είναι μια τεράστια έκταση, 16 χιλιόμετρα από το Πεκίνο στην οποία αναπαρίστανται οι 106 πιο διάσημες τοποθεσίες 14 χωρών: Το Μανχάταν (με ακέραιους τους δίδυμους πύργους), ο Παρθενώνας, η Πλατεία του Σαν Ματσο στη Βενετία, ο πύργος της Πίζας, ο πύργος του Άιφελ, το Ταζ Μαχάλ, οι Πυραμίδες και η Σφίγγα στην Αίγυπτο. Η Ταο συνδέεται συναισθηματικά με τον Taisheng, έναν φύλακα του πάρκου. Η σχέση τους μοιάζει να βρίσκεται σ' ένα τέλμα, όταν ο Taisheng γνωρίζει την Qun, μια νεαρή σχεδιάστρια μόδας που ο άνδρας της βρίσκεται στη Γαλλία. Καθώς περνά ο καιρός ο Taisheng και η Ταο βλέπουν τον περίγυρό τους να αλλάζει: η Youyou μια συνάδελφος της Ταο προάγεται σε διευθύντρια του μπαλέτου, ένας παιδικός φίλος του Taisheng τραυματίζεται θανάσιμα κατά τη διάρκεια της εργασίας του και η Wei με τον Niu, κοινοί τους φίλοι, αποφασίζουν να παντρευτούν. Η Ταο και ο Taisheng θα βρεθούν αντιμέτωποι, όταν η Qun ετοιμάζεται να μεταναστεύσει στη Γαλλία: το αποχαιρετιστήριο SMS της στον Taisheng θα πυροδοτήσει απρόβλεπτες και μοιραίες εξελίξεις. Οι ήρωες σ' αυτή την ταινία του Jia Zhang-ke έρχονται από την επαρχία στη μεγάλη πόλη αναζητώντας την τύχη τους. Το πάρκο Κόσμος δεν είναι παρά ένας περίκλειστο και προστατευμένο σύμπαν, ένας εικονικός κόσμος, ένας τόπος ονείρων. Κατά μια έννοια αυτά τα πρόσωπα ζουν μέσα στα όνειρα τους. Όμως ο αληθινός κόσμος βρίσκεται έξω, στους χιλιάδες εσωτερικούς μετανάστες που κατά κύματα καταφθάνουν από την επαρχία αναζητώντας μια κακοπληρωμένη και όπως αποδεικνύεται επικίνδυνη δουλειά. Η πορεία της αφήγησης παρακολουθεί τόσο τις συχνά μεταβαλλόμενες ισορροπίες του ζευγαριού όσο και τις ανεπαίσθητες αλλαγές που συμ-

Οι περιπέτειες μιας ομάδας νέων που αναζητούν τους δρόμους τους στην ζωή, μέσα σ' ένα συνεχώς και ραγδαία μεταβαλλόμενο περιβάλλον.

βαίνουν στο φόντο, στο διάστημα των 6 μηνών που διαρκεί η αφήγηση. Ο Taisheng και η Ταο κατά κάποιο τρόπο εσωτερικεύουν όλες τις περιρρέουσες εντάσεις και ανισορροπίες του κοινωνικού σώματος. Αδυνατούν να υπερβούν τα εμπόδια και εντέλει συντρίβονται. Το σύμπαν της ταινίας αρχικά λαμπερό, πολύχρωμο και εικονικό (εξαιρετικά τα animation που εικονοποιούν τα SMS) αποδεικνύεται στο τέλος μουντό και γκριζό, όπως ένα βιομηχανικό τοπίο. Ο Jia Zhang-Ke θεωρείται ότι άδικα ο σημαντικότερος νέος σκηνοθέτης της σύγχρονης Κίνας: οι ταινίες του Platform και Unknown Pleasures έχουν προβληθεί σε προηγούμενα Φεστιβάλ εδώ.

Δ.Μ.

Σάββατο 20 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάνα, 23:00

ISABELLE HUPPERT ΟΙ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΙΣ ΜΙΑΣ ΣΤΑΡ

Η μητέρα μου / Ma mere

του Christophe Honoré (Γαλλία, 2004)

Θαρραλέα και ριψοκίνδυνη όπως πάντα, η Ιζαμπέλ Υπέρ καταθέτει μια θηριώδη ερμηνεία σ' έναν ρόλο ψυχοφθόρο και αναπάντεχα αισθησιακό, αποδίδοντας συγκλονιστικά την αίσθηση του εσωτερικού μαρτυρίου της ηρωίδας.

Σημασία στο σινεμά, όπως και στη ζωή, έχει ποιους συναντάς. Γιατί το *Ma Mere* είναι πριν απ' όλα μια ιστορία συναντήσεων. Αυτή του ενδοσκοπικού ηδονιστή σκηνοθέτη Κριστόφ Ονορέ με τα λογοτεχνικά κείμενα και τη σκέψη του Μπατάιγ αλλά κυρίως το ραντεβού της Ιζαμπέλ Υπέρ με μια ακόμα ακραία ηρωίδα που έρχεται από τον σκοτεινό κόσμο των εμμονών, της υπαρξιακής αβύσσου και του μαρτυρίου που αποζητάει λύτρωση στον προσωπικό αφανισμό. Στην ταινία, είναι η Ελέν. Η μητέρα του έφηβου Πιερ που ζει τη ζωή της, βυθισμένη στην ακολασία, το σεξ και το αλκοόλ. Μια γυναίκα που τρέφεται από τη διαδρομή της προς τα άκρα και βλέπει κάθε νέα της παρέκκλιση ως στάση προς την επόμενη. Δεν αγαπάει απλά τον γιο της, τον επιθυμεί ερωτικά με έναν αρχέγονο «πόθο της μήτρας» που επειδή δεν εκτονώνεται ποτέ, πυροδοτεί ακόμα μεγαλύτερο ζήλο και ηδονή. Στη διάρκεια των καλοκαιρινών τους διακοπών στα Κανάρια Νησιά, και μετά τον ξαφνικό θάνατο του πατέρα, μητέρα και γιος θα προσπαθήσουν να ικανοποιήσουν την αιμομεικτική τους φαντασίωση, μέσα από ένα επώδυνο ταξίδι μύησης στην έκσταση που κρύβει η απόλυτη σεξουαλική ελευθερία όταν μπερδεύεται με την οδύνη, τη ντροπή, την υποτέλεια και τον σεβασμό που εμπνέει το πρόσωπο της μητέρας. Μέχρι ο θάνατος - λυτρωτής να τους χωρίσει... Θαρραλέα και ριψοκίνδυνη όπως πάντα, η Ιζαμπέλ Υπέρ καταθέτει μια θηριώδη ερμηνεία σ' ένα ρόλο ψυχοφθόρο και αναπάντεχα αισθησιακό, αποδίδοντας συγκλονιστικά την αίσθηση του εσωτερικού μαρτυρίου της ηρωίδας, ενώ ο 21χρονος Λουί Γκαρέλ (Οι Ονειροπόλοι) στο ρόλο του ταραγμένου και αιθυλλικού Πιερ επιδεικνύει απαράμιλλη γενναιότητα και τόλμη. Με την ίδια τόλμη κινηματογραφεί την ιστορία του και ο Κριστόφ Ονορέ, που επιμένει με αυτή τη δεύτερη ταινία του, να εξερευνά την περιοχή του αισθησιασμού, των σωμάτων και των απογυμνωμένων ανθρώπινων σχέσεων όπως έκανε στο σκηνοθετικό ντεμπούτο του *17 Fois Cecile Casard* αλλά και στο περσινό *Nano* όπου υπέγραψε το σενάριο. Εδώ, μεταφέρει στο σινεμά το ομώνυμο ανοκλήρωτο διήγημα του Γάλλου λογοτέχνη Ζορζ Μπατάιγ, ο οποίος εκθείασε μέσα από τα γραπτά του τον ηδονισμό, τον εκφυλισμό και τη δυναμική του ακραίου, ως υπέρτατη μορφή ελευθερίας της ανθρώπινης ύπαρξης. Αυτό το ριζοσπαστικό του Μπατάιγ, ήθελε να δοκιμάσει στο σινεμά, όπως λέει, ο Κριστόφ Ονορέ. Το αποτέλεσμα είναι μια τραγική αλληγορία για την φύση του Καλού και του Κακού, που παρά το «χάρντορ» υλικό της δεν επενδύει στιγμή στην ηδονοβλεπτική φύση του σινεμά, δεν ηθικολογεί και δεν περιγράφει. Υιοθετώντας πιστά την γραμμή της «υπερβολικής» του συγγραφέα, η οποία συνοψίζεται στη φράση «Η διαστροφή δεν υπάρχει», ο Ονορέ αρνείται πεισματικά να κρίνει τους ήρωες του, παρά τους ακολουθεί στο οδυνηρό τους ταξίδι στην άβυσσο των κρυμμένων επιθυμιών, με ένα ακραία εσωτερικό, γρήγορο και αποσπασματικό στυλ κινηματογράφησης. Οι δύσκολες και τολμηρές εικόνες της ταινίας δεν είναι παρά ένας ειλικρινής και συχνά αβίωτος καθρέφτης των πιο σκοτεινών περιοχών της ανθρώπινης ύπαρξης. Ένας καθρέφτης που δεν σε ρωτάει αν σου αρέσει αυτό που αντανακλά, αλλά αν το αντέχεις.

Τ.Ζ.Π.

Σάββατο 20 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάνα, 18:00

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΠΑΙΔΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ

Οι Απίθανοι The Incredibles

Κυριακή 21 Νοεμβρίου στις 11:30
στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ

Ο κύριος Απίθανος, γνωστός σούπερ-ήρωας, η γυναίκα του Έλεν, η περίφημη «γυναίκα-λάστιχο», και τα τρία τους παιδιά αναγκάζονται από το κρατικό πρόγραμμα προστασίας μαρτύρων να ζήσουν μian απλή και ήρεμη ζωή, κρύβοντας τις εξαιρετικές τους ικανότητες. Όμως, ο κύριος Απίθανος πλήττει αφόρητα ως ασφαλιστής και, αν και δε βρίσκεται πια στην καλύτερη φόρμα, δ' αρπάζει την ευκαιρία για μια μυστική αποστολή. Όταν, όμως, αποδειχθεί ότι η αποστολή είναι μια καλοστημένη παγίδα, η οικογένεια των σούπερ-ηρώων θα πρέπει ν' αποκαλυφθεί για να σώσει τον κύριο Απίθανο και αμέτρητους αθώους ανθρώπους...

Οι δημιουργοί των Toy Story, Μπαμπούλας ΑΕ και Ψάχνοντας τον Νέμο εντυπωσιάζουν και πάλι: Οι Απίθανοι, η πρώτη συνεργασία των Disney και Pixar με ήρωες ανθρώπινους χαρακτήρες, είναι ίσως το καλύτερο κινούμενο σχέδιο που έχει να επιδείξει η 7η Τέχνη! Μια πλειάδα γνωστών ηθοποιών δίνει φωνή στην έξυπνη αυτή κωμική περιπέτεια, που σκηνοθετεί ο ΜΠΡΑΝΤ ΜΠΕΡΝΤ (The Iron Giant, Τηλεοπτική σειρά The Simpsons).

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

Ο κυνηγός / Okhotnik

του Σέρικ Απρίμοβ (Γαλλία/Ιαπωνία/
Καζακστάν/Ελβετία, 2004)

Ο 12χρονος Ερκέν ζει με τη μητέρα του, μια πανέμορφη 35χρονη γυναίκα «ελευθερίων ηθών», σε ένα μικρό ορεινό χωριό. Τη μητέρα του Ερκέν επισκέπτεται ένας κυνηγός λύκων που κατεβαίνει στο χωριό για να πουλήσει προβιές και ν' αγοράσει τρόφιμα και σφαίρες. Ένα βράδυ, κι ενώ ο κυνηγός είναι με τη μητέρα του, ο Ερκέν, για να τον εκδικηθεί, κλέβει το όλογό του και πάει και ληστεύει ένα κατάστημα.

Διεθνής Επιλογή - Παύλος Ζάννας, 14:30

Μπομπόν-ο σκύλος

Bombon-el perro

του Κάρλος Σόριν (Αργεντινή/Ισπανία, 2004)

Ο Χουάν προσπαθεί να τα φέρει βόλτα πουλώντας χειροποίητα μαχαίρια. Κανείς δεν τα θέλει, ωστόσο ο Χουάν δε νιώθει πικρία, ούτε θυμώνει. Μια μέρα επισκευάζει το αυτοκίνητο μιας κοπέλας, κι εκείνη του χαρίζει ένα κυνηγετικό σκύλο πολύ καλής ράτσας, τον Μπομπόν. Για τον Χουάν Βιγιέγας αυτό είναι το πρώτο βήμα σε μια πολλά υποσχόμενη καριέρα στον κόσμο των καλλιτεχνικών σκύλων καθώς και η αρχή μιας υπέροχης φιλίας...

Διεθνής Επιλογή - Τζον Κασσαβέτης, 15:30

Buena Vida (Delivery)

του Λεονάρντο Ντι Τσέζαρε

(Αργεντινή/Γαλλία, 2004)

Ο Ερνάν είναι ένας ντροπαλός, 24χρονος κούριερ, που ζει μόνος του από τότε που η οικονομική κρίση υποχρέωσε τους γονείς του να φύγουν για την Ισπανία. Μην αντέχοντας να ζει μόνος, νοικιάζει ένα δωμάτιο στην Πάτο, υπάλληλο σε βενζιναδικο. Προς μεγάλη χαρά του Ερνάν, εκτός από συγγατοίκοι σύντομα γίνονται και εραστές. Όλα πάνε καλά, μέχρι που η οικογένεια της Πάτο έρχεται από το χωριό «μόνο για μια νύχτα»...

Διεθνής Επιλογή - Παύλος Ζάννας, 17:00

Κανείς δεν ξέρει / Dare mo shiranai

του Χιροκάζου Κόρε-έντα (Ιαπωνία, 2004)

Τέσσερα αδέρφια ζουν ευτυχισμένα με τη μητέρα τους σε ένα μικρό διαμέρισμα στο Τόκιο. Το καθένα είναι από διαφορετικό πατέρα και δεν έχουν

πάει ποτέ σχολείο. Ο σπιτόνοικοκύρης τους αγνοεί την ύπαρξη των τριών από τα τέσσερα. Μια μέρα, η μητέρα αφήνει λίγα χρήματα κι ένα σημείωμα όπου ζητάει από τον 12χρονο γιο της να φροντίσει τα αδέρφια του. Κι έτσι ξεκινά η οδυσσεία τους.

Hirokazu Kore-Eda Spotlight - Τζον Κασσαβέτης, 18:00

Ο χορδιστής / Nastroyschik

της Κίρα Μουράτοβα (Ρωσία/Ουκρανία, 2004)

Ο φτωχός κουρδιστής πιάνων, Αντρέι, είναι ερωτευμένος με τη Λίνα, την οποία θεωρεί μούσα του. Εκείνη κατάγεται από εύπορη και κοινωνικά ισχυρή οικογένεια, κι έτσι για να της προσφέρει τις πολυτέλειες στις οποίες είναι συνηθισμένη, ο Αντρέι θα ανακαλύψει τώρα μέχρι που είναι διατεθειμένος να φτάσει για χάρη του έρωτα, κι ότι το να κλέψει, να προδώσει, ακόμα και να σκοτώσει, είναι οι μόνες επιλογές που του έχουν απομείνει.

Νέος Ρώσικος Κινηματογράφος - Παύλος Ζάννας, 19:30

3-iron / Bin jip

του Κιμ Κιν-τούκ (Κορέα, 2004)

Ο Τάε-σουκ τριγυρίζει με τη μοτοσικλέτα του, ψάχνοντας άδεια σπίτια για να μείνει προσωρινά. Πάει από πόρτα σε πόρτα και κολλάει διαφημιστικά φυλλάδια πάνω στις κλειδαριές. Αργότερα ξαναπερνάει και μπαίνει στο σπίτι όπου το διαφημιστικό έχει μείνει άθικτο, θεωρώντας ότι οι κάτοικοί του λείπουν. Μένει εκεί ώσπου οι ιδιοκτήτες να επιστρέψουν, χωρίς όμως ούτε να κλέβει ούτε να κάνει ζημιές. Μια μέρα, μπαίνει στο σπίτι της Σουν-Χουά, μιας γυναίκας παγιδευμένης σ' ένα δυστυχισμένο και βίαιο γάμο. Ο Τάε-σουκ δεν καταλαβαίνει ότι η Σουν-Χουά είναι μέσα στο σπίτι. Εκείνη κρύβεται στο σκοτάδι και τον παρακολουθεί σιωπηλά...

Διεθνής Επιλογή - Τζον Κασσαβέτης, 20:30

Cool

του Τέο Φαν Χοκ (Ολλανδία, 2004)

Πέντε ανήλικοι εγκληματίες -κυρίως μετανάστες- καταδικάζονται σε εγκλεισμό σε ένα ειδικό σχολείο, το Glen Mills, όπου υποτίθεται πως θα «αναμορφωθούν». Στο μεταξύ, οι φίλοι τους προ-

Συναπαντήματα

σπαθούν να τους ξαναπαρασύρουν στην παρανομία μόλις θα είναι πάλι ελεύθεροι. Κι έτσι οι πέντε ήρωες της ταινίας βρίσκονται μπροστά σε ένα δίλημμα: να ξανασημειώσουν με τις παλιές τους παρέες, ή μήπως υπάρχει μια άλλη ζωή, διαφορετική από αυτήν που ως τώρα γνώριζαν;

Διεθνής Επιλογή - Παύλος Ζάννας, 22:00

Κεντίστρες / Brodeuses

της Ελεονόρ Φοσέ (Γαλλία, 2004)

Όταν, σε ηλικία 17 ετών, η Κλερ μαθαίνει ότι είναι έγκυος, αποφασίζει να γεννήσει ανώνυμα. Βρίσκει καταφύγιο στο εργαστήριο της κυρίας Μελικιάν, η οποία κάνει κεντήματα για σχεδιαστές υψηλής ραπτικής. Μέρα με τη μέρα, βελονιά τη βελονιά, καθώς η κοιλιά της Κλερ αρχίζει να φουσκώνει, οι κλωστές των κεντημάτων δένουν τις δυο γυναίκες σε μια σχέση μητέρας-κόρης...

Νέος Γαλλικός Κινηματογράφος - Τζον Κασσαβέτης, 23:00

Ξαφνική απώλεια βαρύτητας

A sudden loss of gravity

του Τοντ Βέροου (ΗΠΑ, 2000)

Ένα new-wave παραμύθι γύρω από μια παρέα παράτολμων εφήβων και του γεγονότος που κατατρέπει τη ζωή όλων τους. Ο Σκοτ προσπαθεί να καταλάβει τη μητέρα του -την Μάργκο-Γκο-Γγκο, παλιό αστέρι της πανκ ροκ- και τον αυτοκαταστροφικό κόσμο εφήμερων συγκινήσεων που εκείνος και οι φίλοι του έχουν δημιουργήσει: ενός κόσμου που ορίζεται από ένα τραγικό παρελθόν κι ένα αβέβαιο μέλλον.

Todd Verow Spotlight - Παύλος Ζάννας, 00:00

Leonardo Di Cesare

Ο 24χρονος Ερνάν ζει μόνος του από τότε που η οικονομική κρίση ανάγκασε τους γονείς του να μεταναστεύσουν από την Ισπανία στην Αργεντινή. Δεν θα αργήσει να συνάψει ερωτική σχέση με τη συγγατοίκο του, Πάτο, κι όλα πηγαινούν μέλι γάλα... μέχρι τη στιγμή που καταφτάνουν οι γονείς της Πάτο με την μικρή της κόρη. Το σπίτι μετατρέπεται σε κέντρο παράνομων επιχειρήσεων και ο Ερνάν υποψήφιος συντάξιμος!

Ο Leonardo di Cesare μας παρουσιάζει την πρώτη του ταινία μυθοπλασίας μεγάλου μήκους. Η μέχρι τώρα σταδιοδρομία του περιλαμβάνει σπουδές υποκριτικής στην Αργεντινή, ντοκιμαντέρ και μικρού μήκους ταινίες από το 1993, όπως και τη σκηνοθεσία θεατρικών έργων. Η φιλμογραφία του αποτελείται από τις

«Μισείς τα πεθερικά σου; Δεν μπορείς να φανταστείς πόσο τυχερός είσαι...»

ταινίες Colonia montes de oca (ντοκιμαντέρ), Tape no12 (μικρού μήκους), Denevi a las tres (μικρού μήκους), Un perro (μικρού μήκους), Black eleven (μικρού

μήκους).

Το ντεμπούτο του σκηνοθέτη σε αυτό το είδος έχει συγκεντρώσει πλήθος κολακευτικών σχολίων. Στην προσπάθειά της να ερμηνεύσει αυτήν τη μαύρη κωμωδία, η διεθνής κριτική χαρακτηρίζει το Buena vida delivery ως «μεταφορά για την οικο-

νομική κατάσταση της χώρας», «αλληγορία για την οικογενειακή ζωή», «ταινία τρόμου κλειστού χώρου, μια παρανοϊκή καφκική ιστορία που παίζει με τον φόβο που έχει κάθε θεατή για τα πεθερικά του! Σε κάθε περίπτωση, ο di Cesare συνδυάζει το κωμικό με το τραγικό, διασκεδάζοντας με τη σύγχρονη αργεντινική παραγωγικότητα και καυτηριάζοντάς τη. Για περαιτέρω αναγνώσεις του έργου του, διαλέγετε και παίρνετε...

Επιμέλεια: Κωνσταντίνος Σαμαράς

Με εξαίρεση ότι και οι δύο... είναι κορίτσια, αγεφύρωτο χάσμα μοιάζει να χωρίζει τις νεαρές ηρωίδες του *My summer of love*: της εργατικής τάξης κι εγκλωβισμένη σε ένα περιβάλλον αναγεννημένου χριστιανισμού η μία, εύπορη μεσοαστή και οπαδός του Νίτσε η άλλη. Ο Πάβελ Παβλικόφσκι θα τις φέρει κοντά απορρίπτοντας τα κλισέ, στην ταινία που χαρακτηρίστηκε ως «η καλύτερη αγγλική της χρονιάς». Απόλυτα δικαιολογημένα, καθώς εκεί που περιμένει κανείς να παρακολουθήσει ένα συνηθισμένο δραματάκι με ολίγη από λεσβιακό έρωτα, έρχεται αντιμέτωπος με την ανατροπή σε επίπεδο αισθητικής αλλά και κοσμοθεωρίας. Ας δούμε τι λέει ο ίδιος ο δημιουργός, γνωστός στο κοινό της Θεσσαλονίκης από το βραβευμένο *Τελευταίο καταφύγιο*.

Pawel Pawlikowski

Έπρεπε να πατήσω πόδι για το ανοικτό τέλος της ταινίας

ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΣΤΙΝΓΚ

Το κάστινγκ ήταν μια πολύ μακρόχρονη διαδικασία επειδή δεν ήθελα γνωστούς ηθοποιούς. Είδα ηθοποιούς, και όχι μόνο, και ξόδεψα κάποιο χρονικό διάστημα στα βόρεια, ψάχνοντας για την κατάλληλη Μόνα ανάμεσα σε κορίτσια της εργατικής τάξης, σε μέρη όπως το Λιντς και το Μάντσεστερ. Πολλές από αυτές ήταν καλές, αλλά δε μπορούσα να μη νιώσω ότι υπήρχε κάτι κλισιαρισμένο και τηλεοπτικό πάνω τους. Χρειαζόμουν κάποια πιο περίπλοκη και αντιφατική, κάποια που θα μπορούσε να κάνει παραπάνω από ένα πράγμα. Αυτό που πραγματικά ήθελα να αποφύγω ήταν να κάνω ένα τραχύ ρεαλιστικό φιλμ πάνω στη σύγχρονη Βρετανία ή τη νεολαία της. Τίποτα από αυτά δε με ενδιέφερε ιδιαίτερα. Επιθυμούσα χαρακτήρες όχι απλώς πιο ενδιαφέροντες, αλλά κατά κάποιον τρόπο άχρονους.

Ο κόσμος λέει συνέχεια για το πόσο αληθινοί είναι οι χαρακτήρες στις ταινίες μου, αλλά η ρεαλιστική ηθοποιία δεν είναι η φιλοδοξία μου. Φυσικά και θα πρέπει να αποφεύγεις κάποια στραβοπατήματα, αυτό εννοείται. Αλλά αυτό που πραγματικά θέλω να δω στην οθόνη είναι ενδιαφέροντες χαρακτήρες, με κάποιο βάθος, οι οποίοι μπορούν να με καταπλήξουν.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΡΙΕΣ ΤΟΥ

Οπότε, για να επανέλθω, γυρίσαμε πίσω στο Λονδίνο και πέσαμε στη Νάταλι Πρες, η οποία αμέσως ξεχώρισε. Είχε μια εξαιρετική παρουσία στον χώρο, μια δυνατή αύρα. Υπήρχε πάνω της μια ένταση ή, καλύτερα, αντίθεση – θα μπορούσε να είναι έξυπνη και κυνική και όμως διατηρούσε κάτι ρομαντικό. Έκανα κάποιες δοκιμαστικές σκηνές με τη Νάταλι και ήταν έξοχη, εφευρετική, ερχόταν συνέχεια με ιδέες και προτάσεις. Άρα, το επόμενο στάδιο ήταν να βρω την Τάμσιν.

Και πάλι ψάξαμε ανάμεσα σε πολλούς νέους ηθοποιούς, μεταξύ των οποίων και γνωστότερα ονόματα, αλλά δεν βρήκα τίποτα ενδιαφέρον. Μέχρι που βρήκαμε την Έμιλι, με το εκθαμβωτικό, ζωηρό βλέμμα. Μπορούσε να υποδυθεί αυτόν το χαρακτήρα του αυθάδικου, γεμάτου αυτοπεποίθηση κοριτσιού, όχι ότι είναι αυτό το είδος αν-

θρώπου, αλλά γνωρίζει καλά αυτόν τον κόσμο. Είδαμε μερικά ακόμα κορίτσια μετά την Έμιλι, όμως ξαναγυρνούσα συνέχεια σε αυτά τα μάτια και όταν έβαλα τα κορίτσια μαζί, υπήρχε μια αυθεντική σπίθα, ένα είδος ετερόνυμων που έλκονται.

ΓΙΑ ΤΗ ΝΟΥΒΕΛΑ ΤΗΣ ΕΛΕΝ ΚΡΟΣ

Δεν κράτησα τόσα πολλά από το κείμενο. Αυτό που κράτησα ήταν κυρίως οι χαρακτήρες των δύο κοριτσιών. Κατά τ' άλλα, το βιβλίο είχε ένα πολύ πιο φορτωμένο σύμπλεγμα σχέσεων. Θυμάμαι ότι η Μόνα είχε μια κανονική οικογένεια με άλλα τέσσερα μέλη. Η παμπ ήταν πολύ πιο πολυσύχναστη, με ένα πλήθος από χαρακτήρες. Επίσης υπήρχε ένα παιδόφιλος που είχε βάλει στο μάτι τη Μόνα, υπήρχαν δύο φόντοι, και το μέρος γενικότερα ήταν επηρεασμένο από την απεργία των ανθρακωρύχων – το

“Αυτό που πραγματικά θέλω να δω στην οθόνη είναι ενδιαφέροντες χαρακτήρες, με κάποιο βάθος, οι οποίοι μπορούν να με καταπλήξουν.”

έτος ήταν 1984 – και ο αντεροβγάλτης του Γιορκσάιρ τρομοκρατούσε τον πληθυσμό.

Οπότε ξεφορτώθηκα πολλά πράγματα. Έβρισκα έξοχη όμως τη φωνή της Μόνα – η αφήγηση ήταν σε πρώτο πρόσωπο – την οποία φυσικά δε μπορούσαμε να χρησιμοποιήσουμε στην ταινία, αλλά ήταν πραγματικά δυνατή. Αγαπούσα το μείγμα εξυπνάδας, αφέλειας και κυνισμού της Μόνα. Ο χαρακτήρας της Τάμσιν προέρχεται επίσης από το βιβλίο. Δε συμβαίνει το ίδιο και με τον, αναγεννημένο χριστιανό, αδελφό της Μόνα.

Το σύμπαν στο φιλμ είναι κάπως αφηρημένο. Ήθελα έναν κόσμο, στον οποίο θα μπορούσαν να προκύψουν τα συναισθήματα που ενδιαφέρουν εμένα. Το φυσικό τοπίο που περιγράφω εγώ λίγη σχέση έχει με το πρόσωπο της σύγχρονης Βρετανίας, όπου βυθιζόμαστε τόσο πολύ στις εικόνες, τις πληροφορίες και την ατέλειωτη ηχορύπανση που καταντάει δύσκολο να ανταποκριθείς σε οτιδήποτε με φρεσκάδα, να κοιτάξεις τον άλλον στα μάτια και να ερωτευτείς.

ΓΙΑ ΤΟ ΑΝΟΙΚΤΟ ΦΙΝΑΛΕ

Για λίγο έπαιξα με την ιδέα της Μόνα να προχωράει μέχρι το τέλος και να δολοφονεί την Τάμσιν, αλλά το να έχω ολοκληρώσει με τέτοιο τρόπο το φιλμ θα ήταν φρικτό. Πού μπορείς να πας αφού δολοφονήσεις κάποιον; Επίσης γενικά φοβάμαι κάπως τις δολοφονίες και τις αιματοχυσίες. Οπότε αφήσαμε το φινάλε κάπως πιο ανοικτό. Η Μόνα ξεπετάγεται από το δάσος, ενώ η Τάμσιν αφήνεται πίσω «άδεια». Το τι θα συμβεί στη Μόνα είναι δύσκολο να το προβλέψει κάποιος. Είναι οπωσδήποτε ο δυνατότερος χαρακτήρας στο τέλος. Είμαι σίγουρος ότι και η Τάμσιν θα είναι ΟΚ, θα ανακάμψει μετά από αυτήν την περίεργη περιπέτεια, θα πάει πίσω ως οικοτρόφος στο σχολείο της, μετά στην Οξφόρδη, και θα έχει μια θαυμάσια καριέρα στα ΜΜΕ. Σε κάποιους από τους χρηματοδότες δεν άρεσε η ιδέα ενός τόσο ανοικτού τέλους. Ήθελαν το κοινό να φύγει «με το χαμόγελο ζωγραφισμένο στο πρόσωπο» και με ikέτευαν να δείξω τη Μόνα να διασκεδάει τη νέα της ζωή στο Παρίσι ή σε κάποιο άλλο ωραίο μέρος. Εκεί έπρεπε να πατήσω πόδι!

Επιμέλεια: Κωνσταντίνος Σαμαράς

2011000 2011000 0
**Η ΕΡΤ ΣΤΗΡΙΖΕΙ
 ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ**

MOVIES

ΧΟΡΗΓΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
www.ert.gr

45th Thessaloniki International Film Festival

Το Jameson πρωταγωνιστεί στο 45^ο
 Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

στις 19-28 Νοεμβρίου 2004 · www.filmfestival.gr

Μαγικές εικόνες που έρχονται να δώσουν
 μια άλλη διάσταση στην καθημερινότητά μας.

45^ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Η έμπνευση παίρνει δεκάδες μορφές

και γίνεται δημιουργία σε μια πόλη

που γιορτάζει. Το Jameson, χορηγός των

«Βραβείων Κοινού καλύτερης Ξένης και

Ελληνικής ταινίας» υποστηρίζει δυναμικά αυτή

τη μεγάλη εκδήλωση. Εσείς απλά, ζήστε

στον μαγικό κόσμο του κινηματογράφου και

απολαύστε ξεχωριστές στιγμές,

παρέα με το Jameson.

THERE'S SOMETHING ABOUT JAMESON

www.jameson.gr

Απολαύστε υπεύθυνα

Νύφες

του Παντελή Βούλγαρη (Ελλάδα, 2004)

Η Νίκη είναι από τη Σαμοθράκη. Ετοιμάζεται για το ταξίδι της στην Αμερική για ένα συμφωνημένο γάμο με έναν άντρα που ζει εκεί και την έχει δει μόνο από μια φωτογραφία της. Στο ίδιο καράβι στην τρίτη θέση ταξιδεύουν άλλες 700 κοπέλες με τον ίδιο σκοπό. Νύφες για έναν άγνωστο άντρα, γάμος με την υπόσχεση μιας καλύτερης ζωής στο μέλλον. Στις αποσκευές τους ένα νυφικό και η ελπίδα. Στο ίδιο καράβι στην πρώτη θέση μια άλλη πραγματικότητα. Άνθρωποι που ταξιδεύουν για ψυχαγωγία ή για δουλειά, άνθρωποι που δε φαίνεται να ανησυχούν για το μέλλον. Ανάμεσά τους ο φωτογράφος Νόρμαν Χάρις που επιστρέφει στην Αμερική μετά το τέλος μιας αποστολής για την εφημερίδα όπου εργάζεται. Σε μια τυχαία του γνωριμία με τις νύφες της τρίτης θέσης θα αποφασίσει να τις φωτογραφίσει γοντευμένος από τις ιστορίες τους. Η Νίκη όμως τον εντυ-

ραγωγή της οποίας εμφανίζεται ο Μάρτιν Σκορσέζε, υποστηρίζοντας το όραμα του Έλληνα σκηνοθέτη.

Η ακριβότερη παραγωγή στην ιστορία του ελληνικού κινηματογράφου είναι μια ταινία βγαλμένη από την πρόσφατη ελληνική ιστορία, σε μια ιστορία βγαλμένη από τα προσωπικά δράματα των χαρακτήρων της.

πωσιάζει περισσότερο. Στο καράβι θα ξεκινήσει η δική τους ιστορία η οποία όμως είναι καταδικασμένη να τελειώσει με την άφιξη στη Νέα Υόρκη... Ο Παντελής Βούλγαρης με αφορμή μια αληθινή ιστορία και σε σενάριο της Ιωάννας Καρυστιάνη, σκηνοθετεί το δικό του ανθρωπινό έπος, σε μια ταινία που πήρε έξι χρόνια για να ολοκληρωθεί και στην πα-

B.P.

Σάββατο 20 Νοεμβρίου, Cine Τσίνα Μαρκετάκη, 23:00

Σ Υ Ν Ε Ν Τ Ε Υ Ξ Ε Ι Σ

Ο καπετάνιος στο τιμόνι...

Παντελής Βούλγαρης, σκηνοθέτης της ταινίας

Η διαδικασία της παραγωγής της ταινίας από την αρχή μέχρι την ολοκλήρωσή της κράτησε περίπου έξι χρόνια. Σε όλο αυτό το διάστημα κατά πόσο άλλαξε η μορφή της;

Η ταινία που φαντάζεται ο σκηνοθέτης σίγουρα επιδέχεται διαμόρφωση, από τη στιγμή που μπαίνουν μέσα της ζωντανό οργανισμό που είναι οι συντελεστές και οι ηθοποιοί της. Ακόμα λοιπόν κι αν δεν είχαν περάσει όλα αυτά τα χρόνια και η ταινία γινόταν εγκαίρως, επειδή έχει τον ψυχισμό τόσων πολλών ανθρώπων, πλάθεται. Σημασία έχει αυτός ο ψυχισμός να την οδηγεί προς τη σωστή κατεύθυνση, αυτή που είχε ο σκηνοθέτης στο μυαλό του. Κι επειδή ο κινηματογράφος είναι μια τέχνη που πολύ εύκολα μπορείς να χάσεις το στόχο, είμαι πολύ ευτυχής γιατί αυτό που προέκυψε είναι αυτό που σκέφτηκα, για να μην πω κάτι ακόμα πιο ωραίο.

Όλο το διάστημα που πέρασε μέχρι να ολοκληρωθεί η ταινία σας κούρασε καθόλου ή αντίθετα σας έδωσε περισσότερο με το υλικό σας;

Είναι φυσικό σε μια τόσο μεγάλη διαδρομή να αυξάνε-

ται ή να μειώνεται το ενδιαφέρον για κάτι που έχεις στο μυαλό σου και που καθυστερεί. Όμως για τη συγκεκριμένη ταινία ο χρόνος είναι απόλυτα δικαιολογημένος, αν σκεφτεί κανείς ότι για μια σύγχρονη ταινία, μια καθημερινή ιστορία σε ένα διαμέρισμα, σε τρεις δρόμους ζητάει τουλάχιστον τρία χρόνια για έναν δημιουργό, οι Νύφες χρειαζόντουσαν περισσότερο.

Η συμμετοχή του Μάρτιν Σκορσέζε ποια ήταν και πόσο σας βοήθησε στην ολοκλήρωσή της;

Ο Σκορσέζε χρησιμοποιεί όλο αυτό το σύστημα που λέγεται Χόλιγουντ τα τελευταία χρόνια που κάνει μεγάλες και ακριβές ταινίες. Αυτό που εισέπραξα εγώ ήταν μια τεράστια αγάπη και μια ειλικρινή σχέση πάνω στην ιδέα που του άρεσε και του ίδιου. Παρόλο που η απόσταση ανάμεσα στην Αθήνα και τη Νέα Υόρκη είναι μεγάλη, η παρουσία του ήταν συχνή, με πολύ ενδιαφέρον και πολύ μεράκι πάνω σ' αυτό που με ενδιέφερε κι εμένα να φτιάξω. Ζητούσε να έχει μια ταινία δικιά μου, να την κάνω όπως τη βλέπω εγώ και οποιοδήποτε προβληματισμοί ήταν ισότιμοι και καλλιτε-

χνικοί. Αυτό που αποκομίζω εγώ μετά από αυτόν τον καιρό είναι η μεγάλη του αγάπη για το σινεμά και για τη δουλειά μου. Ο παραγωγός είναι κάτι που λείπει στην Ελλάδα και ειδικά ένας παραγωγός ο οποίος δεν είναι ο άνθρωπος ο οποίος ανοίγει το συρτάρι του και βγάζει δεσμίδες δολларίων, αλλά αυτός που διαθέτει το χρόνο του, τον προβληματισμό του και την εμπειρία του στο να βοηθήσει αυτό που φτιάχνεται.

Με δεδομένο ότι η ταινία έχει μια μεγάλη απήχηση στο κοινό στις αίθουσες που προβάλλεται, ποια είναι τα δικά σας συναισθήματα από αυτήν την αποδοχή;

Είναι μια δικαίωση, αν και έχω την αίσθηση ότι συμβαίνει σε άλλον κι όχι σε μένα. Είναι συγκλονιστικό να βλέπεις αυτήν την αποδοχή της δουλειάς σου, να βλέπεις τη συγκίνηση που προκαλεί, τον προβληματισμό και το διάλογο που προκύπτει μετά από την προβολή της ταινίας. Δεν το φανταζόμουν, το χαίρομαι, όπως το χαίρονται και όλοι οι άνθρωποι που αναμίχθηκαν σε αυτήν την ταινία και το μόνο που μπορώ να πω είναι αυτήν την εμπειρία να τη νιώσουν και να την αισθανθούν και οι συνάδελφοί μου.

...Με τη Νίκη στο ωραίο ταξίδι

Βικτώρια Χαραλαμπίδου, ηθοποιός της ταινίας

Ο σκηνοθέτης Παντελής Βούλγαρης έχει τη φήμη ότι συνεργάζεται πολύ με τους ηθοποιούς του για κάθε ταινία. Η σχέση η δική σας μαζί του ποια ήταν;

Η σχέση μου με τον Παντελή ξεκίνησε όταν πρωτοήρθα στην οντισιόν που είχε κάνει το 1998, 7 Ιουλίου συγκεκριμένα, σημάδιακή μέρα για μένα. Επειδή η ταινία άργησε να ξεκινήσει τα γυρίσματα, υπήρξαν πολλές αναβολές, ήμασταν σε επαφή με τον Παντελή τα τελευταία 7 χρόνια. Τίποτα δε συγκρίνεται φυσικά με τις 12 εβδομάδες γυρισμάτων, αλλά για μένα το σημαντικότερο ήταν αυτό το μεγάλο ταξίδι που διανύσαμε μαζί περιμένοντας να γίνει η ταινία, συζητήσεις, καφέδες, δείπνους, Χριστούγεννα, Πάσχα μαζί, καλοκαίρι... Τον έχω γνωρίσει από πολύ κοντά και αυτόν και την Ιωάννα την Καρυστιάνη και μάλλον μιλάμε περισσότερο για μια σχέση οικογενειακή και στη συνέχεια έρχεται η συνεργασία η επαγγελματική. Αυτό που κρατώ από τον Παντελή είναι όλα αυτά τα χρόνια αναμονής και πόσο πολύ τον ενδιαφέρει η επαφή με τους ανθρώπους με τους οποίους συνεργάζεται.

Η Νίκη την οποία υποδύεσαι είναι το κεντρικό πρόσωπο της ταινίας και μέσα από αυτήν ξεδιπλώνονται και οι ιστορίες των υπόλοιπων κοριτσιών, είναι κατά κάποιο τρόπο ο συνδετικός κρίκος. Αυτό απαιτούσε τη συνεργασία τη δική σας με τους περισσότερους ηθοποιούς. Πώς ήταν η συνεργασία σας αυτή;

Με τον καθένα ήταν ξεχωριστή και διαφορετική. Όντως είχα το βάρος του πρώτου ρόλου και συνεργάστηκα ουσιαστικά με όλους τους ηθοποιούς, ξένους και Έλληνες. Ήταν μεγάλη πρόκληση και πολύ διαφορετική η προσέγγιση του καθένα και με τον καθένα. Έμαθα πολλά πράγματα. Με τον Damian και με την Εύη τη Σαουλίδου που είμαστε και ουσιαστικά και η νέα γενιά, η σχέση ήταν και φιλική και θα λέγα και πολύ πιο προσω-

πική. Και οι δύο είναι άνθρωποι γενναϊόδαροι και παθιασμένοι για καινούρια πράγματα. Ο Δημήτρης Καταλειφός είναι ένας καταξιωμένος ηθοποιός και, έστω κι αν στο μοντάζ φύγανε κάποιες σκηνές που είχαμε μαζί, υπήρχε μια οικειότητα. Το ίδιο συνέβαινε και με την Ειρήνη Ιγγλέση. Αισθανόμουν και με τους δυο ότι θα με προστάτευαν. Ο Steven Berkoff είναι ένας μυστηριώδης άνθρωπος και καταξιωμένος ηθοποιός και παρόλο που υπήρχε ένα μυστήριο γύρω του, κάτι που με ιντριγκάρει, και με αυτόν τα πράγματα ήταν απλά. Από τον καθένα έχεις πολλά να μάθεις. Υπήρχε ένα «πάρε-δώσε», έπαιρνες και έδινες.

Πώς είναι για σας η εμπειρία να δουλεύετε στον κινηματογράφο;

Για μένα θα έλεγα ότι η μεγάλη μου αγάπη είναι το σινεμά. Απλά το θέατρο δε συγκρίνεται με τίποτα γιατί εκεί μιλάμε για ζωντανό κοινό. Δε θα επέλεγα το ένα ή το άλλο και δε θα ήθελα να μου κάνουν ερωτήσεις τέτοιες, να μου βάζουν τέτοια διλήμματα. Υπάρχει μια απεριόριστη δίψα του νέου ηθοποιού για να κάνει πράγματα, αλλά δυστυχώς στην Ελλάδα περισσότερες δουλειές κάνει η τηλεόραση. Θα ήταν ωραίο ένας νέος ηθοποιός να μπορεί να δοκιμαστεί σε όλα.

Υπάρχει κάποια σκηνή από την ταινία ή κάποια εμπειρία από τα γυρίσματα που σας έχει μείνει και θα τη θυμάστε;

Άλλο είναι να βλέπεις μια σκηνή στο πανί και άλλο είναι να τη ζεις. Εγώ δε θα ξεχάσω το 18ωρο γύρισμα που κάναμε στην αγορά της Σμύρνης. Είναι η σκηνή με την μπάντα και κρατάει περίπου τρία λεπτά. Αυτή η σκηνή για να γυριστεί κράτησε 18 ώρες. Το στήσιμο, οι κομπάρσοι, οι τρεις βοηθοί σκηνοθέτες, όλα αυτά, ήταν για μένα η ουσιαστική μου πρώτη επαφή με τον κόσμο της ταινίας. Είναι η πρώτη μεγάλη σκηνή. Και επίσης αξέχαστη θα μου μείνει και η σκηνή στο μπάνιο με τα άσπρα μαλλιά. Έκλαψα πολλές ώρες μέχρι να την κάνω αυτή τη σκηνή!

Συνεντεύξεις: Βαγγέλης Ρηγάς

Ο μοναχικός δρόμος του Κώστα Σφήκα

για το τι είναι, πώς κατασκευάζεται, πώς διαβάζεται, πώς γίνεται αποδεκτή η κινηματογραφική δημιουργία.

Το *Μοντέλο*, η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του Σφήκα, εμπεριέχει όλους αυτούς τους προβληματισμούς. Κινείται στα όρια της προβοκάτσιας: ως προς την κατασκευή (ξύλινα μοντέλα που κινούνται αενάως), τη θεματική (ο Marx και το Κεφάλαιο), την αισθητική (ένα μόνο πλάνο, μία μόνο λήψη, πλήρης άρνηση όλων των υλικών του κινηματογράφου: δραματοουργίας, ηθοποιών, διαλόγων, μοντάζ). Η ταινία θα μπορούσε να είναι ένας ακόμα πειραματισμός, μια φορμαλιστική κινηματογραφική αντιστοιχία των πινάκων του De Chirico, αλλά μοιάζει να είναι κάτι περισσότερο: ένα μέγιστο ερώτημα για την αλήθεια και το ψέμα του κινηματογράφου.

Ο Σφήκας επέμενε σ' αυτόν το δρόμο, ακόμα κι όταν ήταν πλέον εμφανές πως στη μάχη -και στον πόλεμο, ίσως- για το «τι είναι» ο κινηματογράφος, είχαν κερδίσει ορθολογιστές. Με το πέρασμα των χρόνων, το έργο του Σφήκα έπαψε να διαβάζεται ως ένα κεντρικό ερώτημα που έχει σχέση με την κινηματογραφική οντολογία, και αντιμετωπίστηκε σαν ένα παράδοξο, κάποτε ενοχλητικό, άλλοτε παρωχημένο και πάντα εξεζητημένο και περιθωριακό. Και όπως κατά κανόνα συμβαίνει σε τέτοιες περιπτώσεις, καλύφθηκε από σιωπή.

Γι' αυτό και το φετινό αφιέρωμα στον Κώστα Σφήκα που οργανώνουμε στο Φεστιβάλ (και που συνοδεύεται από την πρώτη του μονογραφία), φιλοδοξούμε να υπερβεί την τυπικότητα μιας οφειλόμενης -κατά τα άλλα- τιμής σ' έναν πιονιέρ του Νέου Ελληνικού Κινηματογράφου και να δώσει μια ευκαιρία να στοχαστούμε εκ νέου πάνω σε αξίες που δίνουν στον ελληνικό κινηματογράφο, πέρα από αισθητικές περιπέτειες, πέρα από προβληματισμούς πρόσβασης στο περιβάλλον, κοινό γούστο και το μέγεθος της Ηθικής Στάσης.

Μιχάλης Δημόπουλος

Αλέξης Δαμιανός: Λυρισμός και βία

της δεκαετίας του '80, εκεί που ψάχναμε σε ποιο θεό να πιστέψουμε, κι έγινε τότε: έγινε ο σοφός γέρον του κινηματογράφου μας: ο Παπαδιαμάντης του: ο Τσαρούχης του: αυτός που στο έργο του αναγνωρίστηκε ο συνδυασμός της υψηλής τέχνης και της λαϊκής φόρμας. Παραγνωρισμένος τότε, είχε αποσυρθεί από τον κινηματογραφικό στίβο και καλλιεργούσε το χωράφι του στη Βόρεια Εύβοια. Το έργο και η προσωπικότητά του επαναστατηθήκαν. Έμεινε στην άκρη η ερμηνεία του στον Παράξενο ταξιδιώτη, αυτή που τον έκανε γνωστό στο πλατύ κοινό, οι ατυχείς περιπέτειές του με την τηλεόραση, και ήρθε σε πρώτο πλάνο η *Ευδοκία* και, μαζί της, το *Μέχρι το πλοίο*. Το 1985, σ' ένα αφιέρωμα στον ελληνικό κινηματογράφο που οργάνωσε η Πανελλήνια Ένωση Κριτικών Κινηματογράφου, η *Ευδοκία* ψηφίστηκε ως η καλύτερη ελληνική ταινία όλων των εποχών. Ο μύθος του Αλέξη Δαμιανού είχε πια φτιαχτεί: έγινε σημείο αναφοράς. Για τον *Ηνίοχο*, που το γύρισμά του τράβηξε τόσα χρόνια και τόσες δυστυχίες, ο ίδιος δήλωσε: «Αποφάσισα να βγάλω σ' αυτό το έργο τον τρόπο και την αγάπη που έχω για τον τόπο. [...] Ο *Ηνίοχος* δεν είναι πια ένας αγωνιστής της ζωής, αλλά κι ένας αγωνιστής του αγώνα, της άμιλλας». Ο καλλιτέχνης και δημιουργός Δαμιανός αγωνίστηκε για τον αγώνα και πλούτισε το κινηματογραφικό μας λεξικό μ' ένα ακόμα πολύτιμο λήμμα.

Γιάννης Σολδάτος

Ο αινιγματικός κύριος Ιούλιος Βερν-Νέμο – Αλληγορία II

(Ελλάδα, 1993)

Αλληγορία της πάλης ενός περιπλανώμενου ανά τον πλανήτη επαναστάτη, με μορφικό υλικό τα χαρακτηριστικά και όχι μόνο των έργων του Ιουλίου Βερν.

Η αποκάλυψη του ηγεμόνα

(Ελλάδα, 1992)

Διείσδυση σε εικονογραφικό υλικό όπου απεικονίζονται μορφές άσκησης εξουσίας και καταστολής κατά τις περιόδους που αναφέρεται στον Ηγεμόνα ο Μακιαβέλι έως τη Βιβλική περίοδο.

Σάββατο 20 Νοεμβρίου, Cine Τώνια Μαρκετάκη, 13:00

Αλληγορία

(Ελλάδα, 1986)

Η ταινία ανακαλεί διάφορες περιόδους της ελληνικής ιστορίας. Ο Σφήκας μελετά και ερμηνεύει τα καλλιτεχνικά ρεύματα της εποχής του, επηρεασμένος από τον μεταμοντερνισμό της δεκαετίας του 80. Ξεκινάει από την Αρχαιότητα, περνάει από τη βυζαντινή και τη φεουδαρχική εποχή, για να καταλήξει στον καπιταλισμό, χωρίς να προτείνει την κατάληξη αυτή ως οριστικό τέλος. Ακολουθώντας τη σπείρα αυτής της εξέλιξης, ο Σφήκας καταφεύγει στην ποιητική αλληγορία. Το κινηματογραφικό του ορατόριο, όπου οι άγγελοι συνθλίβονται στην άβυσσο των πολιτισμών, είναι κάτι περισσότερο από τη μεταμόρφωση μιας φιλοσοφικής ιδέας σε ταινία, γίνεται η ίδια η ψυχή του ποιητή που αναρωτιέται για την αέναη εξέλιξη της.

Σάββατο 20 Νοεμβρίου, Cine Τώνια Μαρκετάκη, 18:00

Ευδοκία (Ελλάδα, 1971)

Ένας λοχίας γνωρίζεται με την Ευδοκία, μια πόρνη, την οποία και παντρεύεται. Το σκληρό φως, η πέτρα, τα γυμνά τοπία, οι επίπονες στρατιωτικές ασκήσεις από την μια, ο σεξουαλισμός και οι απαγορεύσεις από την άλλη. Η επίδραση του περιβάλλοντος βαρύνει αρνητικά στη σχέση του ζεύγους, κι ο λοχίας θα προσπαθήσει να απαλλαγεί από το δεσμό τους. Δεμένοι με μια κοινή μοίρα που τους ορίζει, οι δυο εραστές εξεγείρονται ενάντια σε ένα πιο ισχυρό από αυτούς κοινωνικό σύστημα και συντρίβονται, όπως στην κλασική τραγωδία. Οι ήρωες της Ευδοκίας ζουν στα όρια ενός σουρεαλιστικού κόσμου, τυπικά ελληνικού, όπου το παράλογο αποτελεί καθημερινό στοιχείο της πραγματικότητας. Πρόκειται για μια ταινία-κλειδί πάνω στην νεοελληνική κοινωνία και μια από τις σημαντικότερες δημιουργίες του ελληνικού κινηματογράφου.

Σάββατο 20 Νοεμβρίου, Cine Τώνια Μαρκετάκη, 20:30

Παρουσίαση του βιβλίου ΤΡΙΛΟΓΙΑ-ΤΟ ΛΙΒΑΔΙ ΠΟΥ ΔΑΚΡΥΖΕΙ του ΘΟΔΩΡΟΥ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

Guest List

- Kostis GIKAS, Cinematographer (Greece)
- Paraskevi VLASSI (Greece)
- Aglaia PAPPAS, Actress (Greece)
- Takis TOULIATOS, Film Director (Greece)
- Nikos SAVVATIS, Film Critic (Greece)
- Takis SPIRIDAKIS, Actor (Greece)
- Vassilis BLIOUMIS, Musician (Greece)
- Aggeliki LEMONI, Actress (Greece)
- Alkistis SOULOYANNI (Greece)
- Zinos PANAGIOTIDIS, Distributor (Greece)
- Lakis PAPASTATHIS, Film Director (Greece)
- Yorgos BRAMOS (Greece)
- Yorgos KARYPIDIS, Film Director (Greece)
- Fotini SISOPOULOU, Film Director (Greece)
- Kostis NIKOLOPOULOS, Cinematographer (Greece)
- Clara CRIVELLARO, Actress (United Kingdom)
- Maria PARASKEVOPOULOU, Actress (Canada)
- Elias KONSTANTAKOPOULOS, Cinematographer (Greece)
- Maria EFSTATHIADI, Scriptwriter (Greece)
- MARCO GASTINE, Film Director (Greece)
- Kostas KALOKERINOS, Actor (Greece)
- Carlos QUINTANA PEREZ, Actor (Spain)
- Yorgos MOUZAKITIS, Producer (Greece)
- Ekavi DOUMA, Actress (Greece)
- Yorgos KARAMIHOS, Actor (Greece)
- Yannis MAVROGENIS, Film Director, Film Director (Greece)
- Vassilis MAZOMENOS, Film Director (Greece)
- Despina MOUZAKI, Producer (Greece)
- Tina PISCHITZI (Greece)
- Gerasimos SKIADARETIS, Actor (Greece)
- Manos ZACHARIAS, European Programs (Greece)
- Vlasios STATHOULIAS, Producer (Greece)
- Nikos KAVOUKIDIS, Cinematographer (Greece)
- Dimitris MAKRIS, Film Director (Greece)
- Daniela MORETTI, Producer (Greece)
- Dimitris GEORGIU, Sound (Greece)
- Stergios NIZIRIS, Film Director (Greece)
- Konstantinos KORONIDIS, Scriptwriter (Greece)
- Beti VALASI, Actress (Greece)
- Antonis VLISIDIS, Actor (Greece)
- Spiros PAPATRIANTAFILLOU, Cinematographer (Greece)
- Nikos BOUGIOUKOS, Sound Engineer (Greece)
- Yannis HALKIADAKIS, Film Editor (Greece)
- Costas HARALAMBOUS, Film Director (Greece)
- George PITSAKIS, Cinematographer (Greece)
- Milana YIOUSOPOVA, Actress (Greece)
- Irini VOYUKALOU, Producer (Greece)
- Andonis KOKKINOS, Film Director (Greece)
- Nikos GRAMMATIKOS, Film Director (Greece)
- Nikos PANAGIOTOPOULOS, Scriptwriter (Greece)
- Anastasios VASILIOU, Producer (Greece)
- Katerina THOMADAKI (France)
- Maria KLONARIS (France)
- Simos SARKETZIS, Cinematographer (Greece)
- Despina HATZIDIMITRAKI, Make up Artist (Greece)
- Alexis DAMIANOS, Film Director (Greece)
- Iraklis PASHALIDIS, Musician (Greece)
- Nikos POLITIS, Stage Designer (Greece)
- Yorgos KOUTOZIS (Greece)
- Vangelis MOURIKIS, Actor (Greece)
- Takis PAPAYANNIDIS, Film Director (Greece)
- Irini VAHLIOTI, Film Director (Greece)
- Markella PAPPAS, Actress (Greece)
- Sofia KATSAROU, Make up Artist (Greece)
- Dimitris MIMIKOS, Producer (Greece)
- Yorgos KALAMANTIS, Cinema Department (Greece)
- Fotos LABRINOS, Director (Greece)
- Panos KRANIDITIS, Actor (Greece)
- Savvas PASHALIDIS, Stage Designer (Greece)
- Loukia MINETOU, Costumes (Greece)
- Vagelis PAPADAKIS, Scriptwriter (Greece)

«Έσκυψες και άπλωσες το χέρι σου στο υγρό χόρτο. Όταν το σήκωσες λίγες σταγόνες κύλησαν και έσταξαν σαν δάκρυα πάνω στη γη...».

σφυγες. Ο Σπύρος τους ψάχνει απεγνωσμένα, πνιγμένος από ντροπή και λύπη. Βρίσκουν καταφύγιο σε άλλο προσφυγικό συνοικισμό, στο «Λόφο με τα Σεντόνια», στο λιμάνι της πόλης. Φτώχεια πολλή, καθημερινότητα δύσκολη. Το ταλέντο του Νέου στο ακορντεόν του χαρίζει το πολυπόθητο μεροκάματο: ο Νίκος, το βιολί, 50χρονος αριστερός, τον βάζει στην κομπανία των μουσικών του συνοικισμού. Παίζουν όπου βρουν δουλειά: σε χορούς, γλέντια και χωριά. Στους δύσκολους καιρούς, οι δύο ερωτευμένοι νέοι ονειρεύονται ένα καλύτερο αύριο. Ο Σπύρος τους ανακαλύπτει τελικά σε έναν χορό αλλά η καρδιά του «σπάει», δεν αντέχει τη συνάντηση... Πεδαινεί. Οι δύο νέοι συνοδεύουν μαζί με τα δίδυμα τη σορό του στη Νέα Οδησσό. Είναι παρείσακτοι εκεί, και η κατάρα που τους έχουν ρίξει λες και ανοίγει τους ουρανούς: μια καταιγίδα ξεσπά και το χωριό πλημμυρίζει, βουλιάζει και χάνεται... Στώνονται και ξαναφεύγουν κατατρεγμένοι κι από εκεί, για το «Λόφο με τα Σεντόνια».

Όμως η σκληρή πραγματικότητα δεν αφήνει περιθώρια: ο πεινασμένος λαός συγκρούεται με την εξουσία, οι αριστεροί καταδιώκονται, ο συνοικισμός γκρεμίζεται, ο «κόκκινος» Νίκος δολοφονείται από τις αρχές, η Ελένη δεν ξέρει ακόμη ότι έχει μπει και αυτή στο στόχαστρό τους... Ο Νέος γνωρίζει έναν μουσικό που οργανώνει μια κομπανία για την Αμερική. Αποφασίζει να φύγει με την ελπίδα ότι θα μπορέσει σύντομα να φέρει κοντά του την Ελένη και τα παιδιά τους. Ο αποχαιρετισμός είναι σκληρός. Ένα κουβάρι νήμα, το πουλόβερ που δεν πρόφτασε ποτέ η Ελένη να τελειώσει, ξετυλίγεται από τα χέρια της. Η άλλη άκρη πιασμένη στα χέρια του Νέου στη βάρκα που απομακρύνεται, για το πλοίο. Το νήμα τους ενώνει πάνω από το πέλαγος μέχρι το τέλος του... Θα συναντηθούν ποτέ ξανά;

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΙ ΑΡΙΘΜΟΙ

Το βιβλίο αποτελείται από το κυρίως μέρος και δύο επίμετρα. Στο κυρίως μέρος, αναπτύσσεται το κείμενο που ο δημιουργός έγραψε υπό μορφήν αφηγήματος, αρκετά πριν προχωρήσει στην μετατροπή του σε σενάριο. Στο πρώτο επίμετρο περιλαμβάνονται οι τελικοί διάλογοι του σεναρίου. Στο δεύτερο, οι αλλαγές που έγιναν στις σκηνές στη διάρκεια των γυρισμάτων αλλά και οι σκηνές που ακόμη κι αν γυρίστηκαν, τελικά κόπηκαν στο μοντάζ και δεν καταγράφηκαν ποτέ στη μεγάλη οθόνη. Την επιμέλεια του επιμέτρου έκανε η Μαργαρίτα Μαντά, επί σειρά ετών συνεργάτης και βοηθός σκηνοθέτη του Θόδωρου Αγγελόπουλου. Το βιβλίο περιλαμβάνει ακόμη πλούσιο φωτογραφικό υλικό από την ίδια την ταινία, καθώς και σκηνές που απαθανατίστηκαν από το φακό του φωτογράφου Δημήτρη Σοφικίτη. Η ταινία *Το Λιβάδι που Δακρύζει*, «μια ελεγεία πάνω στην ανθρωπινή μοίρα» όπως λέει ο ίδιος ο Θόδωρος Αγγελόπουλος, είναι η δωδέκατη μεγάλη μήκους δημιουργία του σκηνοθέτη για τη μεγάλη οθόνη και συγχρόνως η πρώτη της Τριλογίας του, «ενός ποιητικού απολογισμού του αιώνα που έφυγε και μια οραματική σχέση με τον αιώνα που διανύουμε, μέσα από έναν έρωτα που προκαλεί το χρόνο». Είναι η πρώτη φορά μετά την *Αναπαράσταση* του 1970, που κεντρικό πρόσωπο της ιστορίας του Θόδωρου Αγγελόπουλου είναι μια γυναίκα.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Λιμάνι στη Θεσσαλονίκη. Γενάρης του 1939.

Έχει βρέξει τη νύχτα. Η πλατιά ξύλινη εξέδρα που βρίσκεται μπροστά στο κεντρικό κτίριο του λιμανιού είναι γεμάτη από τους μουσικούς της κομπανίας του Μάρκου, τις οικογένειές τους, τους συγγενείς και τους φίλους που έχουν έρθει να τους αποχαιρετήσουν. Δύο ξενοχτισμένοι λιμενικοί χαζεύουν πιο πέρα.

Ένα φορτηγό πλοίο με το φουγάρο να καπνίζει περιμένει ανοιχτά. Όπως τους είχε πει ο Μάρκος θα πρέπει να ταξιδέψουν με φορτηγό. Μια διμοιρία φαλαγγιτών με φωτογραφίες του Στρατηγού Μεταξά, περνάει στο βάθος με ομπρέλες ανοιχτές και χάνεται.

Ο Μάρκος ψιθυρίζει στο Νέο...

– Ένας Θεός ξέρει τι θα βρούμε όταν γυρίσουμε... αν γυρίσουμε.... Ο πόλεμος δεν είναι μακριά...

Το πλοίο σφυρίζει ανυπόμονα.

Οι ναύτες που πρόκειται να μπαρκάρουν και οι μουσικοί της κομπανίας αποχαιρετούν τις γυναίκες τους, τα παιδιά τους, τους συγγενείς και τους φίλους.

Έπειτα ένας-ένας μπαίνουν στις βάρκες που περιμένουν για να τους μεταφέρουν στο πλοίο.

Ο Νέος αγκαλιάζει συγκινημένος την Ελένη, σηκώνει ψηλά τ' αγόρια του. Τα παιδιά μοιάζουν σαστισμένα.

– Η Αμερική είναι μακριά; ρωτάει ένα από τα δίδυμα με μισή φωνή. Ο Νέος σκύβει το κεφάλι συγκινημένος.

Έπειτα βγάζει από την τσέπη του ένα πορτοφόλι με χρήματα και το βάζει στην τσέπη της Ελένης.

– Να 'χεις να περάσεις όποιο να στείλω.

Πούλησα όλα τα κοσμήματα.

Όλα όσα είχε φέρει η μάνα μου από την Οδησσό.

Η Ελένη, δακρυσμένη, κρατά στα χέρια της ένα πουλόβερ που έπλεξε να πάρει μαζί του.

– Δεν πρόλαβα να το τελειώσω.

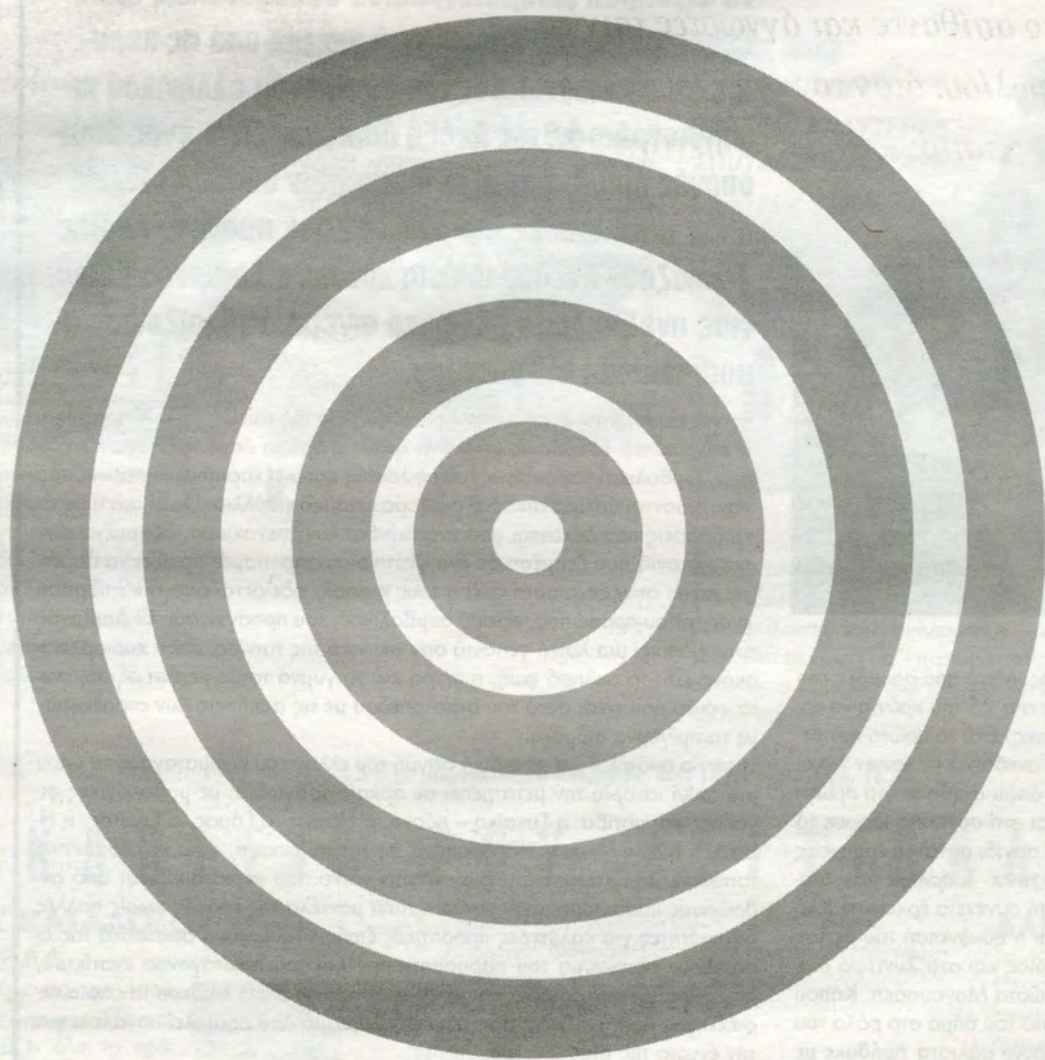
Ο Νέος τη σφίγγει με λαχτάρα πάλι πάνω του. Το στόμα του χάνεται στο δικό της.

Έπειτα παίρνοντας μια άκρη της κλωστής από το πουλόβερ κάνει αργά βήματα πίσω κοιτάζοντάς την συνέχεια. Μπαίνει στη βάρκα, η κλωστή μακραίνει. Το πουλόβερ διαλύεται στα χέρια της γυναίκας και γίνεται η πρώτη άκρη της κλωστής.

Οι γυναίκες, τα παιδιά και οι συγγενείς των αντρών που είναι στις βάρκες ανεμίζουν δάκρυα και μαντίλια αποχαιρετισμού.

Η κλωστή τεντώνεται και σπάει καθώς η βάρκα απομακρύνεται στη θάλασσα.

Οι δύο άκρες της σε slow-motion μετεωρίζονται απαλά στον αέρα για λίγο πριν ακουμπήσουν και χαθούν στο νερό.

είμαστε ελληνοκεντρικοί!

Το «κέντρο» στηρίζει την ελληνική ταινία

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Πανεπιστημίου 10, 106 71 Αθήνα Τηλ. 210 3678500 Fax 210 3648269

e-mail: info@gfc.gr www.gfc.gr

2046: Αναμνήσεις από το μέλλον

Wong Kar-Wai

“Για μένα, το να κάνεις μια ταινία θα έπρεπε να 'ναι όπως ένα τσίρκο: θα έπρεπε να πηγαίνεις από τη μια πόλη στην άλλη, πάντα στο δρόμο και να σταματάς όταν νομίζεις εσύ ότι πρέπει να σταματήσεις.”

ΜΙΑ ΥΠΟΣΧΕΣΗ

Ο λόγος που ήθελα να κάνω αυτή την ταινία προέρχεται από την υπόσχεση που η κινέζικη κυβέρνηση έδωσε στον λαό του Χονγκ Κονγκ για μια 50ετία χωρίς αλλαγές. Θα 'χε ενδιαφέρον, γιατί το 2046 είναι το τελευταίο έτος της υπόσχεσης. Και σκέφθηκα: υπάρχει κάτι παρόμοιο στην ζωή που να μένει αναλλοίωτο για 50 χρόνια. Υπάρχουν διαφορετικά επίπεδα - αυτός ο αριθμός μπορεί να εφαρμοστεί σε πολλά στη ζωή. Από τη σκοπιά μιας ερωτικής ιστορίας: όταν ερωτευόμαστε κάποια δίνουμε μια υπόσχεση. Θα αλλάξει; Θα αλλάξω εγώ; Πώς μπορούμε να κάνουμε αυτή τη στιγμή να διαρκέσει για πάντα; Νομίζω ότι αυτή είναι μια πολύ ενδιαφέρουσα ιδέα - να δημιουργήσεις μια ταινία βασισμένη σε ένα αριθμό, πάνω σ' αυτή την υπόσχεση. Έτσι ξεκινήσαμε μ' αυτό. Λόγω αυτού του αριθμού σκέφθηκα ότι θα μπορούσαμε να τοποθετήσουμε την ταινία στο 2046, 50 χρόνια στο μέλλον. Έτσι ξεκίνησα να σκέφτομαι για μια φουτουριστική ιστορία, κάτι σε επιστημονική φαντασία. Δεν ήθελα όμως μια ρεαλιστική εκδοχή του μέλλοντος. Αυτό που προσπαθήσαμε να πετύχουμε είναι όπως ένα κόμικ manga, κάτι σαν τη φαντασία κάποιου στα 1966 που σκέφτεται το μέλλον.

Πολλοί πιστεύουν ότι το 2046 είναι η συνέχεια του *In the mood for love*, όμως αυτή δεν είναι η άποψη μου. Για μένα το *Mood* μοιάζει σαν ένα κεφάλαιο στο 2046. Είναι σαν το 2046 να 'ναι μια μεγάλη συμφωνία και το *Mood* μια από τις κινήσεις του.

Νομίζω ότι οι ταινίες *Days of Being Wild*, *In the Mood* και *2046* όλες μαζί δημιουργούν μια συνεχόμενη ιστορία. Θα ήταν πολύ ενδιαφέρον να βάλει κάποιος τις ταινίες *Days* και *Mood* μαζί με το 2046 και να έχει μια ολοκληρωμένη ιστορία. Αν θεωρήσουμε ότι η ταινία *Days...* είναι ένα κεφάλαιο του 2046 και το *Mood* ένα κεφάλαιο του 2046, τότε το 2046 είναι ολόκληρη ιστορία.

ΜΙΑ ΑΤΕΛΕΙΩΤΗ ΤΑΙΝΙΑ

Όταν λες «στοπ» και είσαι στο τέλος της ταινίας τότε αυτό δεν σημαίνει ότι έχει έρθει πραγματικά το τέλος. Ορισμένες φορές το «στοπ» σημαίνει ότι έμεινες από λεφτά ή ότι δεν έχεις άλλο χρόνο. Όπως συνέβη με την ταινία *Days...* η οποία υποτίθεται ότι θα είχε δύο μέρη. Και στην ταινία *Mood* η ιστορία θα ήταν λίγο μεγαλύτερη: αυτοί (η Maggie Cheung και Tony Leung) θα είχαν περισσότερες συναντήσεις, αν και ποτέ δεν θα γινόταν ζευγάρι. Υπήρχε ένας επίλογος στην αρχική μου ιδέα. Όμως χρειάζεται να σταματάς. Ωστόσο αυτό δεν σημαίνει ότι δεν μπορείς να τα βάλεις αυτά σε μια άλλη ταινία. Με μια ευρύτερη εύνοια είναι σαν μια διασταύρωση διαφορετικών χαρακτήρων. Οι ταινίες *Days*, *Mood* και *2046* είναι σαν μια τριλογία και αυτό είναι το τελευταίο κεφάλαιο. Κάποτε, ίσως σε δέκα χρόνια, ίσως επιστρέψω σ' αυτήν την περίοδο πάλι. Τώρα σχεδόν έχω τελειώσει. Ίσως σε 10 χρόνια, ίσως πολύ αργότερα, να σκεφθώ ότι μπορούμε να έχουμε ακόμα ένα κεφάλαιο ή ότι αυτό ανήκει σε κάποιο άλλο.

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΤΥΛ

Το να 'σαι σκηνοθέτης σημαίνει ότι έχεις να κάνεις με περιορισμούς και όρια. Στην παραγωγή, στο δημιουργικό, στο

οικονομικό υπάρχουν τόσοι πολύ περιορισμοί και όρια. Και ορισμένες φορές ο τρόπος που κάνεις την ταινία είναι να παλέψεις μ' αυτά τα προβλήματα. Έτσι υπάρχουν πολλοί που θεωρούν ότι οι ταινίες σου είναι πολύ στυλιζαρισμένες, ότι έχεις ένα διαφορετικό τρόπο για να κάνεις ταινία, έχεις την υπογραφή σου. Όμως το μεγαλύτερο μέρος (από το προσωπικό στυλ) οφείλεται στο πως αντιδράς σ' αυτά τα όρια, τους περιορισμούς. Ο τρόπος που κάνουμε ταινίες είναι ο τρόπος να λύσουμε όλα αυτά τα προβλήματα. Είναι πολύ δύσκολο να βρούμε μια ισορροπία, να βρούμε ένα τρόπο να λύσουμε το πρόβλημα και τη ίδια στιγμή να διατηρηθούν ακέραιες όσο το δυνατόν περισσότερες από τις αρχικές προθέσεις. Για μένα, το να κάνεις μια ταινία θα έπρεπε να 'ναι όπως ένα τσίρκο: θα έπρεπε να πηγαίνεις από τη μια πόλη στην άλλη, πάντα στο δρόμο και να σταματάς όταν νομίζεις εσύ ότι πρέπει να σταματήσεις. Αν δεν υπήρχαν οι Κάννες (όπου η ταινία έκανε την πρεμιέρα της) θα μπορούσα να συνεχίσω να κάνω το 2046 για ακόμα ένα χρόνο. Συμφώνησα να στείλω την ταινία, αν και ακόμα δεν είχε ολοκληρωθεί. Χρειάζομαι μια προθεσμία.

Ο ΣΕΝΑΡΙΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ Ο ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ

Δεν αυτό-αναλύομαι. Κάνω ταινίες από ένστικτο, απλώς από ένστικτο. Έχω δουλέψει σαν σεναριογράφος για σχεδόν 10 χρόνια και συνειδητοποίησα ότι ο λόγος ύπαρξης ενός σεναρίου είναι ως μια καταγραφή που κάνει τον καθένα να φαίνεται ότι ξέρει τι πρέπει να κάνει. Για τον σκηνοθέτη ο ρόλος του σεναριογράφου είναι όπως ενός ψυχιάτρου. Κατά την διάρκεια της παραγωγής ο σκηνοθέτης έχει πολλές αναζητήσεις. Ορισμένες φορές έχει δισταγμούς, δεύτερες σκέψεις για τις ιδέες του και θέλει να ξέρει αν ο διάλογος είναι τέλειος. Και χρειάζεται ένα ψυχίατρο να του πει ότι αυτό που κάνει είναι εντάξει. Στην περίπτωση μου, είμαι εγώ ο ίδιος ο ψυχίατρος του εαυτού μου: κάτι που κάνει τα πράγματα ακόμα χειρότερα.

Η ΠΟΛΗ

[...] Προσπαθώ να διασώσω κάτι από την πόλη. Γι' αυτό υπάρχει μια ιστορία σαν το 2046. Θέλεις να δημιουργήσεις ένα μέρος στον κόσμο όπου αυτό που θεωρούμε όμορφο να μπορούμε να το διατηρήσουμε. Το Χονγκ Κονγκ που απεικονίζουμε στις ταινίες μας είναι κάτι που προέρχεται από τις εντυπώσεις μας, από τις αναμνήσεις μας, από μια όμορφη στιγμή της πόλης μας. Θέλουμε να το διασώσουμε αυτό σε ταινία.

(αποσπάσματα από συνέντευξη του Wong Kar-wai στο περιοδικό Time/ASIA, τεύχος 4ης Οκτωβρίου 2004. Απόδοση: Δημήτρης Μπάμπας)

ΡΕΤΡΟΣΠΕΚΤΙΒΕΣ

VICTOR ERICE

Το πνεύμα του μελισσιού

El espíritu de la colmena (Ισπανία, 1973)

Ένας εσωστρεφής και απόμακρος επιστήμονας μετακομίζει στην πουσά της επαρχίας της Καστίλης με τη γυναίκα του και τις δύο ανήλικες κόρες του και αφιερώνει το χρόνο του στη μελέτη των μελισσών. Η γυναίκα του μαραζώνει, με μοναδική παρηγοριά την ανάμνηση ενός «ανύπαρκτου» εραστή, και τα παιδιά απομένουν μόνα να παρακολουθούν ταινίες στον επαρχιακό κινηματογράφο. Αλληγορία της απομόνωσης και αναζήτησης ταυτότητας στο δύσκολο πολιτικό και κοινωνικό κλίμα της Ισπανίας του Φράνκο. Οι ήρωες ανασαίνουν μέσα σ' ένα μελαγχολικό σπίτι που μοιάζει με κυψέλη και που τέμνεται από λωρίδες φωτός. Έξω, το φάντασμα του φρανκισμού και το φάσμα του κινηματογράφου ενώνονται σε μια αγωνιώδη αναζήτηση της ενηλικίωσης, πραγματικής και πνευματικής.

Σάββατο 20 Νοεμβρίου, *Cine Σταύρος Τσινές*, 13:00

KIYOSHI KUROSAWA

Αναζητώντας μια νέα ζωή

Ningen gokaku (Ιαπωνία, 1998)

Ένας νεαρός άνδρας ξυπνά μετά από την δεκαετή παραμονή του σε κώμα. Αναζητώντας την ζωή που έχασε όλα αυτά τα χρόνια θα ανακαλύψει ότι η οικογένειά του έχει διαλυθεί. Ένας οικογενειακός γνωστός, φίλος του πατέρα του, θα τον αναλάβει υπό την προστασία του. Ως αντίδραση σε όλα αυτά που συνέβησαν ο νεαρός θα προσπαθήσει να υλοποιήσει ένα παιδικό όνειρο: να φτιάξει ένα ράντσο. Τοποθετώντας στο κέντρο της ταινίας τον νεαρό ήρωα του, ο Κιγιάσι Κουροσάβα διερευνά το πόσο ανεξάρτητος είναι ο ίδιος στην διαμόρφωση και στην εξέλιξη του, το πώς οι οικογενειακές σχέσεις σχεδιάζουν την ταυτότητά του, και τη διάλυση ή μάλλον την απορύθμιση της οικογένειας ως δεσμού στην σύγχρονη Ιαπωνία.

Σάββατο 20 Νοεμβρίου, *Cine Σταύρος Τσινές*, 18:00

Χάρισμα / Charisma (Ιαπωνία, 1999)

Ένας αστυνόμος, μετά την αποτυχημένη παρέμβασή του σε ένα περιστατικό απαγωγής, περιπλανιέται στο δάσος. Εκεί θα συναντήσει σε ένα ξέφωτο ένα παράξενο δένδρο που είναι το αντικείμενο φιλονικίας των ενοίκων του δάσους: ένας ολόγος ακτιβιστής αγωνίζεται να το σώσει, μια ομάδα καλλιερπητών θέλει να το ξεριζώσει για να το πουλήσει, και μια βοτανολόγος ισχυρίζεται ότι σ' αυτό οφείλεται η οικολογική καταστροφή του δάσους. Αντανακλώντας καταρχάς τις οικολογικές ανησυχίες για την καταστροφή της φύσης, η ταινία προχωρά παράλληλα και προς μια άλλη κατεύθυνση, απεικονίζοντας έναν άγριο ανταγωνισμό για τον έλεγχο της φύσης (και το πώς η φύση αντιδρά απέναντι σ' αυτόν). Αλληγορική στην σύλληψη της, η ταινία γίνεται μια αντανάκλαση ενός βίαιου και γεμάτου αντιθέσεις κοινωνικού τοπίου.

Σάββατο 20 Νοεμβρίου, *Cine Σταύρος Τσινές*, 23:00

ΜΠΟΥΤΑΡΗ ΑΠΟ ΤΟ 1879

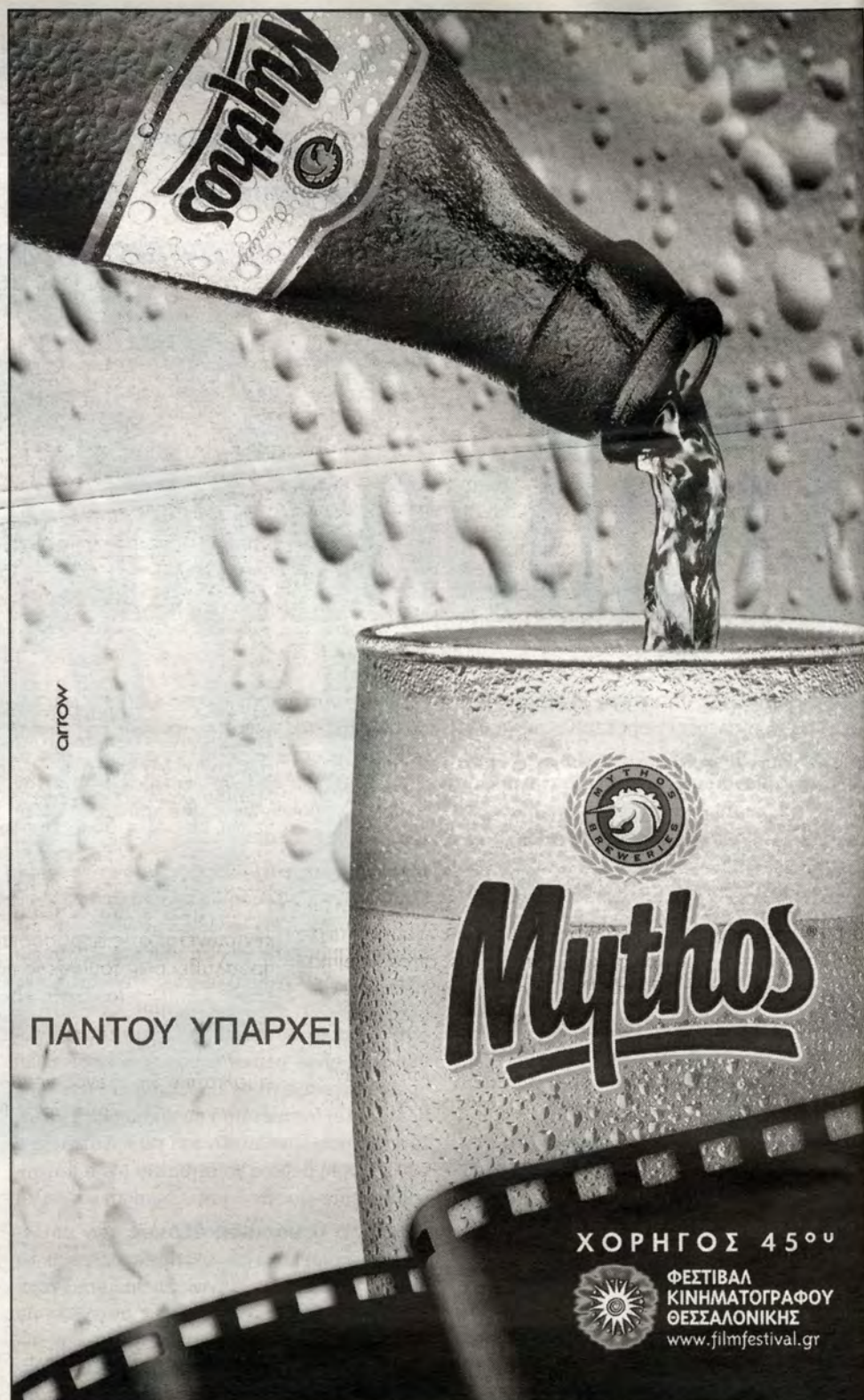
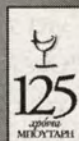
Εδώ και 125 χρόνια
η ποιότητα
μάς έγινε τρόπος ζωής.

Πριν 125 χρόνια, θέσαμε τις βάσεις μιας εξελιγμένης οινοποιτικής φιλοσοφίας με κύριο άξονα την προσήλωση στην ποιότητα. Από τότε, δημιουργούμε αμπελώνες σε ολόκληρη την Ελλάδα και επισκέψιμα οινοποιεία που ενσωματώνονται στη ζωή της κάθε περιοχής αναδεικνύοντας τη μοναδικότητά της. Προάγουμε τις ελληνικές ποικιλίες στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Αναδεικνύουμε τις ξένες ποικιλίες στον τόπο μας. Στήριζουμε κάθε δραστηριότητα που προωθεί τον πολιτισμό σε κάθε του έκφραση. Κατακτάμε σημαντικές βραβεύσεις σε διεθνείς διαγωνισμούς, με αποκορύφωμα τις 8 βραβεύσεις από το έγκυρο περιοδικό "Wine and Spirits", ως "Διεθνές Οινοποιείο της χρονιάς". Εδώ και 125 χρόνια παραμένουμε πιστοί στην ποιότητα. Γι' αυτό και η ποιότητα μάς έγινε τρόπος ζωής.

www.boutari.gr

BOUTARI

ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΖΩΗΣ

ΠΑΝΤΟΥ ΥΠΑΡΧΕΙ

ΧΟΡΗΓΟΣ 45°

ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
www.filmfestival.gr

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Κορίνες / Parapalos

της Ana Poliak (Αργεντινή/Βέλγιο, 2004)

Ο «Ringo» μόλις έχει φθάσει από την επαρχία στο Μπουένος Αίρες. Προλαμβάνεται σ' ένα μπόουλινγκ ως ringer, δηλαδή αυτός που τακτοποιεί τις κορίνες και επιστρέφει στον παίκτη την μπάλα. Μια ειδικότητα που τείνει να εξαφανισθεί καθώς όλα τα μπόουλινγκ σιγά-σιγά αυτοματοποιούνται. Ο Adrián (όπως είναι το κανονικό του όνομα του Ringo) μοιράζεται ένα δωμάτιο μαζί με την εξαδέλφη του Nancy. Συναντιούνται ελάχιστα αφού αυτός κοιμάται τη μέρα και αυτή τη νύχτα. Στη διάρκεια της εργασίας τη μονοτονία τη σπάνε οι συζητήσεις που κάνει ο Adrián με τους συναδέλφους του. Αυτοί είναι: ο Nipurr που εργάζεται για χρόνια και είχε διακοσμήσει τον χώρο εργασίας με φωτογραφίες των Janis Joplin, Andy Warhol και Σαίξπηρ. Άλλοι συνάδελφοι είναι ο El Turco, ο Quiroga και ο Daniel. Αφηγούνται στον Adrián ιστορίες για τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο, τα ανθρακωρυχεία, για σχεδόν τα πάντα. Μια μέρα αργίας ο Adrián αποφασίζει να προσφέρει στην εξαδέλφη τον ένα παιχνιδιό μπόουλινγκ. Αυτός όπως πάντα θα' ναι στη θέση του, πίσω από τις κορίνες...

Η Ana Poliak αποφεύγει τις εντάσεις και τις δραματικές κορυφώσεις της προηγούμενης ταινίας της *La fe del volcan*. Εδώ επικεντρώνεται με ελαφρότητα και ευαισθησία στην εργασιακή ζωή ενός νέου. Οι τελετουργίες της εργασίας, ο κόπος και η ένταση, οι νεκροί χρόνοι, η ανθρωπινή επαφή στο περιθώριο της εργασιακής δραστηριότητας: αυτά είναι τα σημεία που εστιάζει. Δεν είναι χωρίς σημασία ούτε το είδος της εργασίας που ασκεί ο νεαρός ήρωας ούτε και ο τόπος της. Έχοντας ένα ωράριο απολύτως αντίστροφο απ' αυτό ενός κανονικού εργαζόμενου, ασκώντας χειρωνακτική εργασία και εργαζόμενος στην πίσω πλευρά ενός χώρου διασκέδασης, ο Adrián βρίσκεται στο τελευταίο σκαλοπάτι της ιεραρχίας της εργασίας. Παρόλα αυτά αντιμετωπίζει την πραγματικότητα με μια αναμφισβήτητη αισιοδοξία: είναι οι σχέσεις του με τους συναδέλφους του και την εξαδέλφη του απ' όπου αντλεί τη δύναμη για ζωή. Η απουσία δραματικών κορυφώσεων, ο απόμακρος (αλλά όχι αποστασιοποιημένος) τρόπος με τον οποίο κινηματογραφεί τον νεαρό ήρωα, η παρουσία ερασιτεχνών ηθοποιών (που ασκούν στην πραγματικότητα αυτό το επάγγελμα) και μια αίσθηση νεορεαλισμού κάνουν αυτή την πλούσια με κοινωνικοπολιτικές παραδηλώσεις ταινία, ένα ακριβές πορτραίτο ενός ανθρώπου εν ώρα εργασίας, την αυγή του 21 αιώνα. Η ταινία βραβεύτηκε στο Φεστιβάλ Ανεξάρτητου Κινηματογράφου του Buenos Aires (2004).

Σάββατο 20 Νοεμβρίου, Cine Σταύρος Τρνέε, 15:30

Δ.Μ.

Αποφεύγοντας τις δραματικές κορυφώσεις, η ταινία είναι ένα γεμάτο ευαισθησία και δύναμη πορτρέτο ενός ανθρώπου εν ώρα εργασίας.

Ana Poliak

ΜΙΑ ΠΑΙΔΙΚΗ ΑΝΑΜΝΗΣΗ

Όταν ήμουν μικρή, συνήθιζα να πηγαίνω για μπόουλινγκ κατά την διάρκεια των διακοπών. Τότε ήταν η πρώτη φορά που είχα την αίσθηση ότι δεν είμαστε όλοι ίσοι. Θυμάμαι ότι ενώ έβγαζα τα παπούτσια μου για να φορέσω τα ειδικά που χρειάζονται για τους διαδρόμους του μπόουλινγκ, μπορούσα να δω πίσω από τους τοίχους του διαδρόμου όπου υπήρχαν παιδιά στην ηλικία μου, γυμνά από την μέση και πάνω τα οποία εργαζόταν πολύ, πολύ σκληρά. Δεν μπορούσα να κατανοήσω την κατάσταση. Ήξερα ότι δεν έπαιζαν, όμως δεν αντιλαμβανόμουν ότι υπέφεραν. Καθώς έπαιζα δεν μπορούσα να βγάλω αυτή την εικόνα από το μυαλό μου. Κατά τη διάρκεια του αγώνα συγκέντρωνα την προσοχή μου στα πόδια και στα χέρια των παιδιών και αισθανόμουν ότι στην άλλη πλευρά του τοίχου ήταν ένα άλλος κόσμος παράλληλος του δικού μου, τον οποίο δεν μπορούσα να κατανοήσω. Ξεκίνησα από αυτή την ιδέα για να κάνω την ταινία.

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

[...] Οι χαρακτήρες της ταινίας προέρχονται από την ύπαιθρο και κατά κάποιο τρόπο είναι μόνοι στην πόλη. Στη σχέση τους υπάρχει μια αίσθηση αμοιβαίας αφιέρωσης του ενός στον άλλο: ο ένας ενθαρρύνει τον άλλον. Από την άλλη ήθελα να δώσω έμφαση, στις διαφορές που υπάρχουν σε δύο ζωές που διασταυρώνονται, γιατί ο ήρωας δουλεύει τη νύχτα και αυτή, όπως όλοι οι άνθρωποι, εργάζεται κατά την διάρκεια της μέρας. Με το ζόρι συναντιούνται λίγα λεπτά το πρωί. Και αυτές οι στιγμές ανθρωπίνης ζεστασιάς είναι πρακτικά ότι έχουν.

[...] Δεν δουλεύω μ' ένα εκ των προτέρων καθορισμένο σενάριο: παρακινούμαι κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων και προσπαθώ να κατανοήσω τους ανθρώπους που βρίσκονται στις ιστορίες μου.

[...] Κανένας από τους ηθοποιούς δεν είναι επαγγελματίας. Ο πρωταγωνιστής εργάζεται ως σκηνογράφος σε ταινίες και το κορίτσι που υποδύεται την εξαδέλφη είναι η αληθινή του εξαδέλφη. Τα παιδιά με τις κορίνες στην πραγματικότητα κάνουν αυτή τη δουλειά. Κατά την διάρκεια των γυρισμάτων μίλησα μαζί τους και μάζεψα βιογραφικό υλικό. Σε ορισμένες περιπτώσεις, λεπτομέρειες από τον ένα χαρακτήρα μεταφέρθηκαν σ' έναν άλλο. Για παράδειγμα χαρακτηριστικά του πρωταγωνιστή δόθηκαν στην εξαδέλφη του.

ΤΟ ΦΩΣ

Μεταξύ άλλων, σ' αυτή την ταινία, ήθελα να μιλήσω για το φως στις δύο ουσίες αυτού του σύμπαντος: Το φως του ήλιου και το εσωτερικό φως ενός ανθρώπου. Ήθελα να δείξω ένα χαρακτήρα που έχει εσωτερικό φως για να δείξω πόσο ένα ανθρώπινο ον μπορεί να πεsteί σε μια δουλειά και πόσο μπορεί να αντισταθεί χωρίς στο δικό του φως. Αυτά είναι ερωτήματα για τα οποία δεν έχω καμιά απάντηση.

[...] Ήθελα ο κεντρικός χαρακτήρας να 'ναι σχεδόν βουβός για να λειτουργεί ως ένας καθρέπτης: ενός χαρακτήρα που μέσα από το δικό του φως είναι πρόθυμος να ακούσει τους άλλους, στους οποίους ξυπνά την ανάγκη για να μιλήσουν και να αφηγηθούν τις ζωές τους. Είναι περίεργος για το τι κρατούν μέσα τους οι άλλοι.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

[...] Όταν γυρίζω την ταινία αισθάνομαι τη μεγαλύτερη ευτυχία, μια απόλυτη ολοκλήρωση. Και αυτό γιατί αυτοσχεδιάζω, καθώς τα γυρίσματα προχωρούν και δεν κολλάω με κανένα σενάριο. Αν κάτι πάει στραβά, κατά την διάρκεια των γυρισμάτων, αν κάτι καταρρεύσει, έχω την αίσθηση ότι αυτό συμβαίνει γιατί υπάρχει κάτι καλύτερο στην θέση του. Μετά έρχεται το μοντάζ, που επίσης για μένα είναι μια ευτυχισμένη φάση, αν και είναι λίγο εκνευριστικό, αφού δεν έχουμε σενάριο και θα πρέπει να δώσουμε στην ταινία μια δομή. Μετά έρχεται η τελευταία φάση στην παραγωγή, που είναι ολοκληρωτικά καταθλιπτική, γιατί σ' αυτήν πρέπει να βρω χρήματα για να τελειώσω την παραγωγή, να κλείσω συμφωνίες, να πάω στα εργαστήρια κ.λπ.

ΕΝΑΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

[...] Η προηγούμενη ταινία μου (*La fe del volcan*) ήταν σκοτεινότερη και προκαλούσε σύγχυση στον θεατή. Η τελευταία μου είναι μια προσπάθεια να κάνω μια ταινία που να' ναι απλούστερη και φωτεινή. Δεν τη βλέπω ως συνταγή, ήθελα να τη κάνω απλούστερη. [...] Κάθε φορά που κάνω μια ταινία αισθάνομαι ότι κάνω ένα βήμα προς τα πίσω. Δεν αναφέρομαι στην αισθητική πλευρά. Δεν μπορώ να κρίνω με αντικειμενικότητα τις ταινίες μου. Δεν μπορώ ούτε να κατανοήσω τον κόσμο του σινεμά. Αισθάνομαι ότι θα έπρεπε να προσεγγίζω κάθε ταινία μου με μεγαλύτερη καθαρότητα, μεγαλύτερη αντικειμενικότητα και πιο επαγγελματικά. Ή τουλάχιστον όλα αυτά θα έπρεπε να 'ναι οι κατευθυντήριες γραμμές της επόμενης μου ταινίας. Στο τέλος αυτό που συμβαίνει είναι ότι θα πρέπει να ξεκινήσω πάλι από το μηδέν.

(αποσπάσματα από συνέντευξη της στην ηλεκτρονική τοποθεσία www.wsws.org. Απόδοση Δημήτρης Μπάμπας)

TV5: tout un monde de cinéma
Partenaire des films francophones en compétition

Retrouver toute l'actualité du cinéma:
"les yeux dans l'écran", tous les mercredis à 21h05

partenaire officiel

TV5

www.tv5.org

18:00
καφέ

18:10
σινεμά

παίζει κέντρο!

 ΟΔΕΟΝ ΠΛΑΤΕΙΑ
C I N E P L E X

Τσιμισκή 43 & Αριστοτέλους

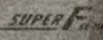
8 αίθουσες... δίπλα σου!

www.odeon.gr

megastores®

 FUJIFILM

 SUPER F

**FUJICOLOR
MOTION
PICTURE
FILMS**

Θα δώσει χρώμα
στο όνειρό σου.

ΔΙΑΘΕΣΗ:
KaBel CINE-TV PRODUCTIONS & SALES

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ 1 ΧΑΛΑΝΔΡΙ 152 34
ΤΗΛ.: 210 6858033-210 6858034 (FAX)
e-mail: kabel2@otenet.gr

Καλοκαίρι στη χρυσή κοιλάδα Summer in the golden valley

του Srdjan Vuletic (Βοσνία & Ερζεγοβίνη/Γαλλία/Μ.Βρετανία, 2003)

Ο Fikret είναι 16 χρόνων και ζει άστατη εφηβεία: άσκοπες περιπλανήσεις, μικροκλοπές, ναρκωτικά, αναζήτηση του έρωτα και λατρεία της ραπ μουσικής. Ένα αναπάντεχο γεγονός θα ταραξεί την ανέμελη ζωή: ο θάνατος του πατέρα του τον θέτει ξαφνικά προ των οικογενειακών ευθυνών. Κατά την διάρκεια της κηδείας ένας άγνωστος αρνείται να δώσει το "Halil", τη μουσουλμανική συγχώρεση των αμαρτιών, ισχυριζόμενος ότι ο πατέρας του Fikret του χρωστούσε 50 χιλιάδες μάρκα. Αντιμέτωπος με το βαρύ χρέος τιμής ο νεαρός ήρωας βρίσκεται σε κατάσταση απελπισίας. Από το αδιέξοδο τον βγάζει ένας διεφθαρμένος αστυνομικός που του προτείνει να συμμετέχει στην απαγωγή μιας νεαρής κοπέλας. Όμως ο Fikret, μαζί με τον φίλο του Tiki, έχουν άλλα σχέδια: απαγάγουν την κοπέλα και εξοργίζουν τον αστυνομικό.

Το πλαίσιο στο οποίο διαδραματίζεται η ταινία ορίζεται από τις συντεταγμένες μιας βαθύτατης ηθικής κρίσης: ο μηδενισμός, η σύγχυση, ο αποπροσανατολισμός και η διάχυτη δυστυχία και μιζέρια δημιουργούν ένα ασφυκτικό πλαίσιο για τον νεαρό ήρωα. Ζώντας τις ανησυχίες της εφηβείας αναγνωρίζει την πόλη που ζει ως μια ανοικτή φυλακή: μόνη λύση η απόδραση. Εμπλεκόμενος στην απαγωγή ο ήρωας θα οδηγηθεί αργά αλλά σταθερά στη συνειδητοποίηση της κατάστασης και στην αναγνώριση του περιγύρου του. Στο τέλος θα εξεγερθεί ενάντια στην γενιά του πολέμου. Ακολουθώντας τους έντονους ρυθμούς μιας περιπέτειας, η σκηνοθεσία περιγράφει παράλληλα και τις ζοφερές συνθήκες ζωής για τον ήρωα. Εδώ η μουσική ραπ (που κυριαρχεί στην ταινία) γίνεται μια μαρτυρία ψυχής και μια διαμαρτυρία ζωής. Διάλειμμα αισιοδοξίας για τον νεαρό ή-

Δέσμιος των συνεπειών μιας βαθύτατης ηθικής κρίσης ένας νεαρός που ζει στο μετεμφυλιακό Σαράγιεβο αναζητά μια διέξοδο.

ρωα, αλλά και κίνητρο του για να υπερβεί τα εμπόδια, είναι η εικόνα ενός αεροπλάνου που υπερπίπτει μιας κατεστραμμένης πόλης: το μοναδικό φωτεινό σημείο στο ζόφο και στο σκότος. Η ταινία βραβεύτηκε στα Φεστιβάλ Ρότερνταμ και Σόφιας (2004).

Δ.Μ.

Σάββατο 20 Νοεμβρίου, Cine Σταύρος Τορνές, 20:30

Srdjan Vuletic

“Είμαι μέλος μιας γενιάς γιών των οποίων οι πατεράδες δεν τους άφησαν παρά μια κληρονομιά κατεστραμμένων πόλεων, αξιών που εξέπεσαν και το χάος μιας διαλυμένης κοινωνίας. Γενιές από γιους έγιναν όμηροι των κακών αποφάσεων που λήφθηκαν στο παρελθόν. Αυτή η ταινία αφορά τη στιγμή που εμείς, οι γιοι, πρέπει να αποφασίσουμε αν θα διορθώσουμε τα λάθη των πατεράδων μας ή απλώς θα τους πούμε να πάνε να γαμηθούν. Επέλεξα το τελευταίο.”

Ο Srdjan Vuletic γεννήθηκε στην Μπιγκελίνα, το 1971. Σπούδασε σκηνοθεσία και στον πόλεμο εργάστηκε ως νοσοκόμος. Το *Summer in the Golden Valley*, η πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία, έχει διακριθεί σε διεθνή φεστιβάλ μεταξύ των οποίων αυτό του Ρότερνταμ, όπου έλαβε το βραβείο καλύτερης ταινίας.

Παρόν και μέλλον του Βαλκανικού Κινηματογράφου και οι δυνατότητες συμπαραγωγών

Με την ευκαιρία της επετείου των δέκα χρόνων του τμήματος «Ματιές στα Βαλκάνια», το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης σε συνεργασία με τον Σύνδεσμο Ανεξάρτητων Παραγωγών Οπτικοακουστικών Έργων (ΣΑΠΟΕ), διοργανώνουν ένα πάνελ με θέμα το παρόν και το μέλλον των κινηματογραφιών της Βαλκανικής, καθώς και τις δυνατότητες συμπαραγωγής μεταξύ των βαλκανικών χωρών αλλά και με άλλες ευρωπαϊκές και μη χώρες.

Καθώς το βασικό ζήτημα στον Βαλκανικό Κινηματογράφο αφορά τις ίδιες τις συνθήκες ύπαρξης του, οι οποίες δεν καθορίζουν μόνο την τωρινή του κατάσταση αλλά και την μελλοντική του βιωσιμότητα, θα διερευνηθούν καταρχάς οι εν λόγω συνθήκες: η παραγωγή, οι συμπαραγωγές, η χρηματοδότηση, η προώθηση και η διανομή στις αίθουσες ή η μετάδοση των ταινιών από την τηλεόραση. Το οικονομικό, που συνιστά το μεγαλύτερο πρόβλημα στην παραγωγή μιας ταινίας στα Βαλκάνια, μια δυσκολία που πολλές φορές παραμένει και μετά την ολοκλήρωση αυτής, θα τεθεί σε συνάρτηση με τα διάφορα Ταμεία που έχουν δημιουργηθεί με στόχο την διευκόλυνση της παραγωγής (Balkan Script Fund, South Eastern European Cinema Network, Cine Link – με την υποστήριξη του Hubert Bals Fund, Script House, Balkankult). Πέρα όμως από το οικονομικό, υπάρχουν μια σειρά από άλλα θέματα που σχετίζονται άμεσα με το μέλλον του κινηματογράφου στα Βαλκάνια, όπως:

- 1) Το πώς μπορούμε να εκμεταλλευτούμε τις θετικές εμπειρίες που έχουν κάποιες χώρες της περιοχής αλλά και άλλες χώρες, οι οποίες έχουν μια πλούσια παράδοση ως προς την χρηματοδότηση και την υποστήριξη των ταινιών τους.
- 2) Τον εντοπισμό των προβλημάτων και του μεγέθους τους. Ποια είναι τα πραγματικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι σκηνοθέτες και οι παραγωγοί στη χώρα τους, πώς αυτά αντανακλώνται σε περιφερειακό επίπεδο (τεχνικά, νομικά, αισθητικά, αδιέξοδα παραγωγής, κλπ), καθιστώντας έτσι την συνεργασία μεταξύ των χωρών της Βαλκανικής αλλά και της ευρύτερης περιοχής δύσκολη (π.χ. Μεσόγειος, Μέση Ανατολή). Έτσι, με την αναγνώριση των προβλημάτων αυτών μπορούμε στη συνέχεια να προχωρήσουμε στην επίλυσή τους, σε συνεργασία πάντα με τις γειτονικές χώρες.
- 3) Το πρόβλημα της διανομής και η ανεύρεση ενός αποτελεσματικού τρόπου προώθησης των ταινιών στην περιοχή των Βαλκανίων.
- 4) Πώς μπορεί κάποιος να προωθήσει μια ταινία από την τοπική στην περιφερειακή και βέβαια, στην ευρωπαϊκή και διεθνή αγορά.

Μεταξύ των συμμετεχόντων θα είναι οι Διονύσης Σαμιώτης, Behrooz Hashemian (Γαλλία/ Ιράν), Miroslav Vuckovic (Σερβία & Μαυροβούνιο), Stefan Kitapanov (Βουλγαρία), Yesim Ustaoglu (Τουρκία), Anna Stratton (Καναδάς), Jean- Charles Levy (Γαλλία), κ.ά.

Δεύτερη χρονιά Balkan Fund

12 ταινίες για το εργαστήριο του Βαλκανικού Ταμείου Ανάπτυξης Σεναρίων
στο 45ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

Το Balkan Fund, φέτος στη δεύτερη χρονιά λειτουργίας του, ανακοίνωσε τα 12 σχέδια σεναρίου που θα παρουσιαστούν φέτος και πάλι από τους σεναριογράφους, σκηνοθέτες και παραγωγούς τους στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης κατά τη διάρκεια του τριήμερου εργαστηρίου, 24-26 Νοεμβρίου με μια πενταμελή διεθνή κριτική επιτροπή, που μετά την παρουσίαση και συζήτηση και των 12 σχεδίων θα ανακοινώσει την νικητήρια τετράδα που ξεχώρισε, και θα βραβεύσει κάθε ένα από τα τέσσερα αυτά σχέδια με 10.000 Ευρώ. Τα σχέδια σεναρίου τα οποία προεπλέγησαν είναι:

1. *Baby Photo*, σεναριογράφος Andrei Codrescu, συν-σεναριογράφος Ted Thomas, σκηνοθέτης Cristian Mungiu, παραγωγός Adriana Solomon (Ρουμανία)
2. *California Dreaming*, σεναριογράφος / σκηνοθέτης / παραγωγός Cristian Nemescu (Ρουμανία)
3. *Hidden Faces*, σεναριογράφος / σκηνοθέτης / παραγωγός Handan Ipekci, συμπαραγωγός Jürgen Seidler (Τουρκία)
4. *International Relations*, σεναριογράφοι/ σκηνοθέτες Sophia Zornitsa, Petko Spasov, Lyubomir Popov, Dragomir Sholev, παραγωγός Nikolay Kirov (Βουλγαρία)
5. *Love Fair- Gucha*, σεναριογράφος/σκηνοθέτης Dusan Milic, παραγωγός Goran Radakovic, συμπαραγωγός Karl Baumgartner (Σερβία & Μαυροβούνιο)
6. *Nowhere*, σεναριογράφος / σκηνοθέτης / παραγωγός Predrag Velinovic, (Σερβία & Μαυροβούνιο)
7. *Oregano Fields*, σεναριογράφος Μαρία Κονομή, σκηνοθέτης / παραγωγός Θάνος Αναστόπουλος (Ελλάδα)
8. *Snow*, σεναριογράφος / σκηνοθέτης Aida Begic, παραγωγός Elma Tataragic, (Βοσνία & Ερζεγοβίνη)
9. *Sweet Cold Water*, σεναριογράφος / σκηνοθέτης Ruth Platt, παραγωγός Darko Stavric (ΠΓΔΜ)
10. *The Only Love Affair Hemingway Did Not Write About*, σεναριογράφος / σκηνοθέτης Svetoslav Oncharov, παραγωγός Assen Vladimirov (Βουλγαρία)
11. *The Hedgehog*, σεναριογράφος / σκηνοθέτης / παραγωγός Νίκος Γραμματικός, συν-σεναριογράφος Νίκος Παναγιωτόπουλος (Ελλάδα)
12. *Will You Come?*, σεναριογράφος / σκηνοθέτης / παραγωγός Φωτεινή Σισκοπούλου, συν-σεναριογράφος Μαρία Ευσταθιάδη (Ελλάδα)

Τη διεθνή κριτική επιτροπή απαρτίζουν οι Maksa Catovic, διευθυντής της γνωστής εταιρίας διανομής Komuna (Σερβία & Μαυροβούνιο), Leonard Crooks, διευθυντής του κρατικού χρηματοδοτικού φορέα Glasgow Film Finance και υπεύθυνος του Glasgow Film Office (Μ. Βρετανία), Georges Goldenstern, υπεύθυνος της Cinefondation στο Φεστιβάλ Καννών (Γαλλία), Dunja Klemenc, πρόεδρος του συλλόγου Σλοβένων παραγωγών (Σλοβενία), και η Χριστίνα Κάλλας, καλλιτεχνική διευθύντρια του Balkan Fund, σεναριογράφος, παραγωγός και καθηγήτρια σεναριογραφίας στην Ακαδημία Κινηματογραφική και Τηλεόρασης του Βερολίνου (Ελλάδα).

Accento
TA DI IMPORTAZIONI

η έβδομη τέχνη...

...εχει άρωμα

...καφέ

Vescovi
il caffè è
un' arte
Coffee is an art

Accento

Σόλωνος 62 Θεσ/νίκη Τ.Κ. 54644
Τηλ : 2310 - 889750 Fax : 2310 889751

Vescovi
Caffè
DAL 1927

Vescovi
CAFFÈ SENZA CAFEINA
SI SERVE ESCLUSIVAMENTE

Accento
SOCIETÀ DI IMPORTAZIONI

α σε δω στο everest θα σε δω στο
θα σε δω ο

ΣΕ ΔΩ ΣΤΟ EVEREST θα σε δω

θα σε δω στο everest θα σε δω στο everest

θα σε δω στο everest

θα σε δω στο everest

**θα σε δω στο
everest®**

χορηγός του 45ου Φεστιβάλ
Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

ο καθημερινός σας συνεργάτης

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ
ΕΘΝ. ΑΜΥΝΗΣ
ΕΥΚΑΡΠΙΑ
ΘΕΡΜΗ
Ι. ΔΡΑΓΟΥΜΗ
ΚΑΛΟΧΩΡΙ
ΚΟΥΦΑΛΙΑ
ΛΑΓΚΑΔΑΣ
ΛΕΥΚΟΣ ΠΥΡΓΟΣ
ΜΑΡΤΙΟΥ
ΝΤΕΠΩ
ΠΕΡΑΙΑ
ΣΙΝΔΟΣ
ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΗ
ΤΟΥΜΠΑ

Αγ. Δημητρίου 51, Τ.Κ. 546 32
Παννιστών 134, Τ.Κ. 546 27
Εθν. Αμύνης 38, Τ.Κ. 546 21
Πολυτεχνείου 59, Τ.Κ. 564 29
Θ. Κολοκοτρώνη 14, Τ.Κ. 570 01
Ι. Δραγούμη 17, Τ.Κ. 546 25
28ης Οκτωβρίου 85, Τ.Κ. 570 09
Εθν. Αντιστάσης 56, Τ.Κ. 571 00
Σ. Τσακμάνη & Μακεδονίας 1, Τ.Κ. 572 00
Δεσπεραί 6, Τ.Κ. 546 21
Λ. Κ. Καραμανλή 154, Τ.Κ. 542 49
Γ. Παπανδρέου 51, Τ.Κ. 546 46
Θεσσαλονίκης 56, Τ.Κ. 570 19
Χρυσ. Σμύρνης 11, Τ.Κ. 574 00
Ι. Γωγούση 23, Τ.Κ. 564 30
Παπάφη 95 & Υμηττού, Τ.Κ. 544 53

ΤΗΛ. 2310-566321 • FAX 2310-566323 • e-mail: SDK@taxydromiki.gr
ΤΗΛ. 2310-502790 • FAX 2310-502613 • e-mail: SKO@taxydromiki.gr
ΤΗΛ. 2310-266802 • FAX 2310-254006 • e-mail: SKF@taxydromiki.gr
ΤΗΛ. 2310-688505 • FAX 2310-688400 • e-mail: SKE@taxydromiki.gr
ΤΗΛ. 2310-466998 • FAX 2310-466934 • e-mail: SKU@taxydromiki.gr
ΤΗΛ. 2310-567464 • FAX 2310-502596 • e-mail: SKI@taxydromiki.gr
ΤΗΛ. 2310-789815 • FAX 2310-789810 • e-mail: SKZ@taxydromiki.gr
ΤΗΛ. 23910-21300 • FAX 23910-21301 • e-mail: SKK@taxydromiki.gr
ΤΗΛ. 23940-20864 • FAX 23940-20378 • e-mail: SKL@taxydromiki.gr
ΤΗΛ. 2310-254663 • FAX 2310-254006 • e-mail: SKF@taxydromiki.gr
ΤΗΛ. 2310-312527 • FAX 2310-317352 • e-mail: SKY@taxydromiki.gr
ΤΗΛ. 2310-403807 • FAX 2310-412451 • e-mail: SKN@taxydromiki.gr
ΤΗΛ. 23920-20600 • FAX 23920-22730 • e-mail: SKP@taxydromiki.gr
ΤΗΛ. 2310-569380 • FAX 2310-569626 • e-mail: SKS@taxydromiki.gr
ΤΗΛ. 2310-600230 • FAX 2310-587514 • e-mail: SKM@taxydromiki.gr
ΤΗΛ. 2310-914847 • FAX 2310-953309 • e-mail: SKT@taxydromiki.gr

ΕΕΤΤ
ΑΜ : 99-149
Γενική Άδεια
Ταχυδρομικών
Υπηρεσιών

ΕΔΡΑ: Δασκαλογιάννη 15 - Μεταμόρφωση Αττικής, Τ.Κ. 144 52, ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟ: 210 28 07 100, FAX: 210 28 35 210
Υπο/μα: Καλοχώρα Θεσσαλονίκης, ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟ: 2310 755765, FAX: 2310 789179
www.taxydromiki.gr

γενική
TAXYΔΡΟΜΙΚΗ

Γνήσια κρητική κουζίνα με προϊόντα αποκλειστικά από την Κρήτη.
Εδώ θα βρείτε την σπιτική τοικουδιά (ρακί) με τον μεζέ της, τον παραδοσιακό ντάκο με προζύμι ψημένο σε ξυλόφουρνο, στάκα με τ' αυγά, λαχανοπιτάκια, ξύγαλο, σπειακές ελιές, απάκι και πολλούς άλλους μεζέδες.

Αξίζει να δοκιμάσετε τα σπιτικά πιάτα ημέρας, μαγειρεμένα με αγνά υλικά.

Συμβουλή: αφήστε το προσωπικό του καταστήματος να σας προτείνει γεύσεις και να σας περιποιηθεί με τον ξεχωριστό κρητικό τρόπο φιλοξενίας.

κρητική κουζίνα ρακάδικο

Ανοιχτά από τις 1 το μεσημέρι
μέχρι τις 3 το βράδυ.

Θα μας βρείτε στην **Τσόπελα 2**,
πίσω από το Κ.Θ.Β.Ε.

και στο τηλέφωνο **2310 228 300**

ΠΑΥΛΟΣ Θ. ΚΑΓΙΟΣ

Δεν υπάρχει ελευθερία μακριά σου

Μυθιστόρημα

Ένας άντρας
και μια γυναίκα
κάνουν
τη θύελλα
του έρωτα
οδηγό ζωής.

www.kastaniotis.com
e-mail: info@kastaniotis.com ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ

Ευχαριστούμε τον Όμιλο Υγείας EUROMEDICA για την ευγενική προσφορά του, να καλύψει τις ανάγκες υγείας, που μπορεί να προκύψουν στους προσκεκλημένους του Φεστιβάλ κατά τις ημέρες της διεξαγωγής του.

ΚΛΙΝΙΚΗ EUROMEDICA - ΚΥΑΝΟΥΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
Βιζύης 1, Τηλ. 2310 966.100

ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ: EUROMEDICA ΔΑΝΙΗΛΙΔΗ
Τσιμισκή 19,
Τηλ.: 2310 257.231-5

EUROMEDICA ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΟ
Ακταίου 3 (Ν. Ελβετία)
Τηλ.: 2310 320.516

EUROMEDICA ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ
Τσιμισκή 43,
Τηλ.: 2310 240.864

EUROMEDICA
ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

SIXT
rent a car

Κινηθείτε παντού...

(με τις πιο συμφέρουσες μακροχρόνιες και βραχυχρόνιες μισθώσεις.)

Όποτε και αν τη χρειαστείτε, όπου κι αν βρεθείτε, η Sixt είναι εκεί. Η μεγαλύτερη και πιο αξιόπιστη εταιρεία ενοικιάσεως αυτοκινήτων στην Ευρώπη διαθέτει ένα οργανωμένο δίκτυο 80 σταθμών με 6.000 αυτοκίνητα τελευταίας τεχνολογίας και τις καλύτερες προσφορές, τόσο για μακροχρόνια όσο και για βραχυχρόνια ενοικίαση. Με τις πιο συμφέρουσες τιμές και το καλύτερο service, η Sixt αποτελεί τη μόνη σας επιλογή. «Κλείστε» το αυτοκίνητό σας με ένα απλό τηλεφώνημα ή στην ηλεκτρονική διεύθυνση www.sixt.gr για ν' απολαύσετε κι εσείς τα μοναδικά προνόμια που σας προσφέρει η Sixt. Η εταιρεία που κινεί τον κόσμο.

Sixt rent a car, 210 57 70 006, www.sixt.gr
LION RENTAL S.A. A member of the LION HELLAS group of companies.

Day 2 and the festival's got a fever of 103! If you're just checking into festivalville today, welcome to the back page. We are your CliffsNotes or cheat sheet, offering festival details you don't have time to scribble on your hand for the test. So far, so good. Artist Diamantis Aidinis' festival poster has been plastered on all the roads into town. (Did you spot the teeny Acropolis?) The festival staff is bracing itself. Journalists and filmmakers are starting to check in. The barbed wires have been installed around the pier cinemas to keep unhappy - or happily delirious - spectators from jumping into the sea.

Mamma mia, here we go again

Don't speak Greek? Don't follow local cultural politics? Sorry, then you may not understand the opening ceremony entirely. At 8.30pm tonight, you'll see all the festival-folk and local culture-lovers dressed up in their Sunday squeeze their way into the Olympion. Then, festival head Michel Demopoulos will make a succinct, warm speech about the merits of this year's program. There will be awards for a director who's face you may recognize from previous festivals, Costas Sfikas, and an entirely new Thessaloniki presence, filmmaker Kiyoshi Kurosawa. Finally a few dozen important local and national politicians (professing a great love of cinema) will make very politician-ish speeches and then sneak away just as the lights dim for the first film. What a kicker of a film there is this year, Alejandro Amenabar's "The Sea Within". Javier Bardem is supposed to be as fabulous as ever underneath layers of makeup and suffering, portraying a quadriplegic who wants to end his life, but is presented with both cases. The films actors Lola Duenas and Tamar Novas will be arriving today for this event. And please, please, please DON'T FORGET THE PARTY. Warehouse C, "on the Waterfront", 11.30pm.

Can't get enough of your love

Is there a nicer sight than Thessaloniki's die-hard art film lovers lining up patiently to purchase their festival cinema cards? Who will break the record this year in terms of number of films watched? Will it be Takis, who owns the floral shop by the castle walls or Maro, who is a theatre student at the university? Directors can expect to be charmed by the warm audience who don't hesitate to take part in Q & A's (even if their more political questions don't always relate to the film).

I've been to Nice and the isle of Greece

Whether Pangelis Voulgaris' much-awaited new 1922 immigration story "Brides" (11pm) or Alexis Damianos' vintage "Evdokia" (8.30pm), Greek films on the program provide glimpses at the beautiful-ugly, warm-frigid, modern-parochial place around us we call Hellas. Voulgaris' film is the story of 700 female passages to the New World, while Damianos' 1971 film is about the pseudo-conservative society surrounding a woman of the night and a soldier. That said, viewers may have a look more at political ideas and literary/philosophical figures in motion than Greek society in honoured Sfikas' "The Enigmatic Mr. Jules Verne-Nemo-Allegory II" and "The Revelation of the Sovereign" (1pm), while his "Allegory" (6pm) tackles Greek history, from Byzantium to contemporary capitalist society. By the way, this years Greek Films booklet (complete with a music CD and authors comments booklet) is the nicest yet. In it are all the latest films that you'll be tasting in the upcoming days, plus some films that are not yet done (but you might just catch at the midnight Tonia Marketaki theatre work-in-progress screenings).

A joker, a smoker a midnight talker

New Horizons has hit the ground running. Yesterday filmgoers had the opportunity of meeting canine Bombon. Today he's back (3.30pm), followed by Hirokazu Kore-eda's "Nobody Knows" (four youngsters are left to fend for themselves in a Tokyo flat). Other intriguing N.H. fare includes Korean "3 Iron," (8.30pm) about robbers who make themselves comfortable while the cat is away, and "A Common Thread" (11pm), about a strong tie that develops between a pregnant young woman and an embroiderer. Meanwhile, "The Hunter" (2.30pm) is the interesting story of isolation, strangers, guns and wild animals,

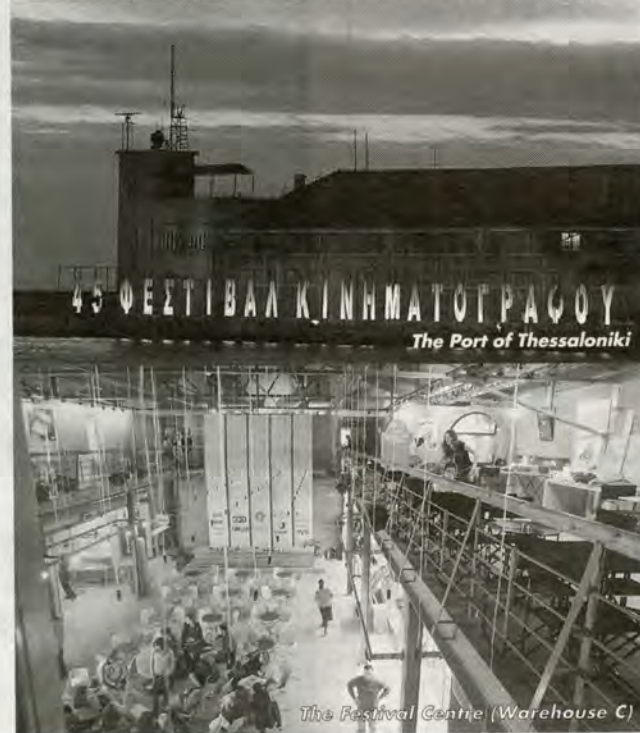
FIRST ΠΡΩΤΟ ΠΡΑΝΟ SHOT

45th THESSALONIKI FILM FESTIVAL
SATURDAY 20 NOVEMBER 2004 • N. 155

Hot blooded, check it & see

The OLYMPION complex

The Festival Centre (Warehouse C)

and "Grandsons" (5pm) is an exploration of female relation ties. New Russian cinema includes "The Tuner" (7.30pm), the classic tale of a poor man in love with a woman with rich habits. Argentine "Buena Vida (Delivery)" (10pm) starts out a love story between Hernan, the lovely Pato...until her parents stick around. Finally, at midnight, Todd Verow's "A Sudden Loss of Gravity" looks at the young and reckless of Bangor, Maine in 1984.

Oh, baby, baby, it's a wild world

Yesterday's program was full of Abbas Kiarostami films. Today is no different, with five time slots devoted to his rich body of work. "ABC Africa" (3.30pm) is one of the works awaiting you. It's a life-affirming look at the orphans of Uganda, which takes into account all the challenges they face due to AIDS and poverty. He also looks at children in two 2.30pm screenings, about the importance of brushing teeth and doing homework (but also much more). He explores various children's issues, from football mania to tested friendships at 3.30pm and 8.30pm films.

Everyone, around the world, come on!

Though the title of Srdjan Vuletic's film is "Summer in the Golden Valley" (8.30pm), there's very little beautiful in the modern-day Sarajevo it portrays. The Balkan Survey film features a 16-year-old whose world is devastated by the death of his father - and the appearance of a man demanding he pay the deceased's debts. Meanwhile, across the world, the best of new Argentine cinema includes Ana Poliak's "Pin Boy" (3.30pm). It's about a country boy who moves to the big city of Buenos Aires and forges unique ties with the other more savvy boys working at a bowling alley. Today's Contemporary Masters gems include Chantal Akerman's new mother/daughter tale "Tomorrow we move" (4.30pm) and Jia Zhang-ke's Beijing youth film "The World" (11pm).

For the press' eyes only

Journalists, film critics, part-time novelists, welcome. How are you all doing? Are the adjectives lining up to be put to good use? Are you avoiding filmmakers whose works you panned? Are you drinking more than you should and it is only day 2? Welcome journo! This morning - before they are revealed to the public - two international competition films are going to be shown to you folks. These are "Duck Season", about two video game-loving Mexican 14-year-olds (9am) and Italian "Vento di terra" (10.35am), about a young man who joins the army to earn some money, and is sent to Kosovo. These two films will be screened, respectively, for the public tomorrow and Monday at 3pm.

Blinded by the light

Tomorrow, Isabelle Huppert lends her charismatic glow to the festival tomorrow, holding a press conference at 11am. The festival is honoring the actress whose career dates back to the early 1970s. Some of her earliest collaborations include memorable appearances in the works of Claude Chabrol and Jean-Luc Godard. For decades she's been a leading lady, with the ability to both shock and terrify (see "The Piano Teacher") and reduce audiences to collapsing heaps of laughter ("8 Femmes"). You can do your homework by catching her new "Ma Mere" at 6pm today. Based on an unfinished Georges Batailles novel, it's about a mother who decides to make her doting son wake up and see what real adult life is all about. It's Christophe Honoré's second film. Tomorrow night there will also be a gala in her honour, including the world premiere of "Les soeurs fachees."

PS: Maybe the only "Hollywood" film of the festival, amazing animation "The Incredibles" is being shown for tots tomorrow at 11.30am. The children's screenings are especially fun if you're already tired of restrained audience reactions rather than loud hoots, hollers, giggles and gasps.

Greek term of the day: "bow-been-ah" (reel)

Angelike Cont

ΠΡΩΤΟ ΠΡΑΝΟ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 155 ΣΑΒΒΑΤΟ 20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2004

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ: ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΖΗΚΟΣ

ΣΥΝΤΑΞΗ: ΔΑΓΔΑ ΚΩΣΤΑΣ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΝΤΙΣ, ΓΚΕΛΥ ΜΑΔΕΜΙΑΝ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΑΜΠΑΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΛΑΡΟΣ,
ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΡΗΤΑΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: MOTION TEAM • ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΥΚΟΣ-ΕΝΤΥΠΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

Αποκτήστε τη CINEKARTAF

και δείτε όλες τις ταινίες

του 45ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου

ΔΩΡΕΑΝ!

Για περισσότερες πληροφορίες, επισκεφθείτε την ηλεκτρονική σελίδα της CinekartaF στη διεύθυνση
<http://www.filmfestival.gr/cinekartaF>

Τώρα και ειδική έκδοση της CinekartaF για τους φοιτητές του Τμήματος Κινηματογραφίας